

ROTA

Słyszalne na Litwie na falach krótkich

poniedziałek - sobota - od 7⁰⁰ do 9¹⁵,
niedziela - od 8⁰⁰ do 10⁰⁰ - 15455 kHz (25 m),
Codziennie od 17⁰⁰ do 24⁰⁰ - 7400 kHz (41 m)

DODATEK HISTORYCZNO-PATRIOTYCZNY DLA POLAKÓW NA LITWIE

30 maja - 5 czerwca 2024 r., nr 1310

Święto Poezji i Muzyki „Lira Syrokomli” obchodziło swoje 40-lecie

Promowanie rodzimych twórców

W sobotę, 25 maja, Muzeum Władysława Syrokomli w Borejowszczyźnie przygotowało piękną imprezę w celu uczczenia 40. edycji Święta Poezji i Muzyki „Lira Syrokomli”.

„Lira Syrokomli” od początku jej zaistnienia w życiu kulturalnym Wileńszczyzny gromadzi i promuje braci piszących poezję i prozę w języku polskim, krzewiąc tym samym zainteresowanie do rodzimych autorów, częstokroć bardzo uzdolnionych, jak też wspiera i zachęca do pisania początkujących literatów wileńskich i podwileńskich.

W ramach „Liry Syrokomli” popisują się zdolnościami artystycznymi także muzycy – instrumentalści i wokaliści. Dla uświetnienia imprez literackich są zapraszane również zespoły artystyczne z Wilna oraz miejscowości podwileńskich. Amatorzy, jak też zawodowi przedstawiciele świata muzycznego chętnie prezentują na scenie amfiteatru w Borejowszczyźnie swój kunszt zawodowy.

Tegoroczną, czterdziestoletnią „Lirę” w wielobarwną szatę muzyczną oprawiły „Kropelki”, młodzieżowy zespół z podwileńskiego Mariampola, którym kieruje Krystyna Wołajko, była wieloletnia tancerka w Zespole Tańca Ludowego „Zgoda”. Piękne wykonanie układów tanecznych, jak też świetne zaśpiewanie polskiej piosenki ludowej „Czerwone jabłuszko” zachwyliło bardzo licznie przybyłych tym razem na święto poetycko-muzyczne. Piosenkę wykonał duet: Leja Gintautė Šedytė oraz Mateusz Wołajko. Warto zaznaczyć, że Mateusz Wołajko nie tylko pięknie śpiewa i tańczy, dzielny chłopak jest również dobrym recytatorem. Zaprezentował to deklamacją wier-

Dokończenie na s. 20

Niebowskazy

Razem

*Nadzieja i rozpacz
radość i ból
niewiara i wiara
czas coraz szybszy
trwanie jak ciemność
to za daleko
i już niedługo
dom pełen bliskich
i bez nikogo
człowiek co szuka
aniół co nie wie*

*tak jak dwa jeże sobą zdziwione
szukają razem miejsca dla siebie*

Ks. Jan Twardowski

Pielgrzymka wiernych z Wileńszczyzny do Sanktuarium Bożego Miłosierdzia, Hodyszewa i Świętej Wody

Wyjątkowa podróż duchowa

FOT. JAN LEWICKI

Miesiąc maj jest w szczególności poświęcony Maryi – Matce Boga i naszej Matce. Oddajemy jej hołd poprzez nabożeństwa majowe, niekiedy poprzez pielgrzymki do sanktuariów maryjnych.

Właśnie taką była pielgrzymka do sanktuariów na Podlasiu - Matki Bożej Pojednania w Hodyszewie i Matki Boskiej Bolesnej w Świętej Wodzie - Wasilkowie. 25 maja do tych stynących objawieniem i cudownymi uzdrowieniami wyruszyła

autokarem 46-osobowa pielgrzymka wiernych z różnych parafii Wilna i Wileńszczyzny – św. Teresy, św. Jana Bosko, Kalwarii Wileńskiej, Solecznik, Ejszyszek, Jaszun, Ławaryszek, Podbrzezia, Koleśnik -

Dokończenie na s. 21

XI Światowy Zjazd Nauczycieli Polonijnych odbędzie się w Wilnie

Ambasadorzy Polski

XI Światowy Zjazd Nauczycieli Polonijnych odbędzie się w Wilnie w dniach 23-25 maja 2025 roku – poinformował Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli Stowarzyszenia „Wspólnota Polska”.

„Historia Światowych Zjazdów Nauczycieli Polonijnych jest długa i piękna, co roku tradycyjnie zrzesza środowisko edukacji z całego świata oraz zachwyca nowościami i unikatowymi atrakcjami. W tym roku X Światowy Zjazd Nauczycieli Polonijnych odbył się w Monte Cassino, ku pamięci 80. rocznicy Bitwy o Monte Cassino. Natomiast już za rok w dniach 23 - 25 maja uczestnicy XI Światowego Zjazdu Nauczycieli Polonijnych spotkają się w Wilnie” – poinformował na swoim profilu w mediach społecznościowych Ośro-

Dokończenie na s. 20

FOT. LUKASZ KAMIŃSKI

Maksyma tygodnia:

„Nie oceniał dnia po zbiorach, które zebrałeś, ale po nasionach, które zasiałeś.”

Robert Louis Stevenson

Rodzinne święto w Ławaryszkach

25 maja mieszkańcy i goście Ławaryszek zebraли się na kameralnej, rodzinnej uroczystości, którą po raz pierwszy zorganizowała nowo powstała wspólnota mieszkańców tejże miejscowości.

Po porannej Mszy św. w kościele św. Jana Chrzciciela organizatorzy zaprosili wszystkich chętnych

do wzięcia udziału w grach orientacyjnych. Był także koncert, pokaz funkcjonariuszy kynologicznych i ich psów służbowych, występ Teatru Lalek „Alytus” oraz występ zespołu muzycznego „Bracia Pieczuro”. Na zgromadzonych czekała nie tylko rozrywka, ale także biesiada, animatorzy i nagrody.

Krystyna Małyško, przewod-

nicząca wspólnoty mieszkańców Ławaryszek mówiła m.in., że „to wydarzenie jest ważne dla naszej społeczności, ponieważ chcemy dać rodzinom podzielenia się swoimi troskami dnia codziennego. Wyraziła nadzieję, że to święto w Ławaryszkach zadomowi się i stanie tradycyjnym.

Na podst. *vrsa.lt*

O pszczołach w bibliotece

Z okazji Międzynarodowego Dnia Pszczół Centralna Biblioteka Samorządu Rejonu Wileńskiego zorganizowała spotkanie dla dzieci w wieku przedszkolnym z Gimnazjum im. Ferdynanda Ruszczyca w Rudominie oraz ich nauczycieli. Wydarzenie miało na celu przybliżenie młodym uczestnikom świata pszczoł i ich znaczenia dla ekosystemu.

Starosta gminy Rudomino, Józef Szatkiewicz, podzielił się swoją pasją do pszczelarstwa. Opowiedział dzieciom o różnych gatunkach pszczoł, ich specyficznych zadaniach oraz różnicach między pszczołami a osami. Prezentacja wzbudziła ogromne zainteresowanie wśród dzieci, które z zaciekawieniem słuchały opowieści o życiu pszczoł i ich roli w przyrodzie.

Podczas spotkania dzieci miały również możliwość zapoznania się z praktycznymi aspektami

pszczelarstwa. Przymierzały strój pszczelarza, poznawały sprzęt używany do odwirowywania miodu oraz oglądały ramki z miodem. Dowiedziały się, jak pszczoły przygotowują się do zimy i jakie prace wykonują pszczelarze, aby zapewnić rodzinom pszczelim bezpieczne przezimowanie.

Na zakończenie spotkania dzieci miały okazję bawić się z miodem,

tańczyć oraz cieszyć się słodkimi upominkami.

Organizatorzy mają nadzieję, że to wydarzenie było dla dzieci nie tylko ciekawą formą spędzenia wolnego czasu, ale także źródłem cennej wiedzy na temat pszczoł i ich kluczowej roli w naszym ekosystemie.

Centralna Biblioteka Samorządu Rejonu Wileńskiego

„Wiosna z poezją” w Skirlanach

24 maja w bibliotece w Skirlanach (starostwo suzańskie) odbyło się przedsięwzięcie „Wiosna z poezją”, podczas którego zaprezentowano książkę autorstwa Waldemara Hajdamowicza „Serca nie oddaj śniegom” i wspomnienia o miejscowych poetach.

Książkę Waldemara Hajdamowicza na imprezę wypożyczyła Alina Alancewicz, która otrzymała ją od siostry autora – Danuty. Pani Alina przyniosła również zeszyty z utworami pisanymi przez autora, które dla niej kiedyś przekazał autor i książkę miejscowej poetki Reginy Pszczołowskiej „Zupełnie przypadkiem”. Henryka Ingielewicz (siostra cioteczna Waldemara) rów-

niez przyniosła na imprezę książki z wierszami Waldemara i artykuł z gazety o wydaniu książki.

W bibliotece mamy książki poetki Jadwigi Ingielewicz i książkę: „Susiłikimai – Sustreczy – Spotkania”, gdzie między innymi znalazły się

wiersze naszych miejscowych poetów: Reginy Pszczołowskiej, Renaty Pszczołowskiej i Waldemara Hajdamowicza. W bibliotece jest kącik krajoznawczy poświęcony Waldemarowi Hajdamowiczowi. Imprezę rozpoczęto od krótkiej prelekcji o autorze książki. Pamięć sp. Waldemara Hajdamowicza uczczono minutą ciszy.

Każdy z przybyłych na imprezę osobiście znał poetę i przy stole z filiżanką kawy czy herbaty z przyjemnością dzielił się wspomnieniami o tym, jakim był skromnym, grzecznym i dobrze wychowanym człowiekiem. Długo czekał i marzył, że doczeka się wydania książki z wierszami jego autorstwa...

Inf. wł.

WIEŚCI z Wileńszczyzny

Z okazji Dnia Dziecka

16 maja z okazji Dnia Dziecka w bibliotece w Mostach (lit. Tiltai) odbyło się spotkanie pisarki Eveliny Dačiūtė z grupą przedszkolną gimnazjum w Olkiennikach. Pisarka opowiedziała dzieciom o procesie powstawania książki. Zaprezentowała swoje książeczki dla dzieci „Opowiadanie o kocie i tulipanie”, „Słonie wyruszyły w gościnę”, „Kto zna Szmiki Bilbi”. Dała też zadanie dla maluchów: musieli narysować Szmiki Bilbi według własnych wyobrażeń. Pisarka sprezentowała dla biblioteki tomik poezji „Ryba w fontannie”.

Laury dla uczennicy z Wysokiego Dworu

Uczennica 7 klasy gimnazjum w Wysokim Dworze Ugnė Brazulevičiūtė została zwyciężczynią na Technologicznej Olimpiadzie Uczniowskiej. Zaprezentowała tam danie deserowe „Królewskie maliny”, wykazując się umiejętnościami gastronomicznymi. Za swą pracę została nagrodzona dyplomem i medalem Ministerstwa Oświaty i Sportu I stopnia.

Z okazji Dnia Ojca

1 czerwca w Ośrodku Kultury w Kiauklach o godz. 14.00 z okazji Dnia Ojca odbędzie się koncert. Wystąpi grupa piosenki romantycznej „Prisiminimai” z Malat, trębacz Titas Bartusevičius, lokalny zespół wokalny „Vilkesa”, zespół „Vingiorystė” z Wilejki-szek, lokalny teatr „Šėpa”.

2 czerwca w kościele św. Jana Chrzciciela w Czabiszkach po Mszy św. o godz. 12.00 odbędzie się koncert poświęcony ojcom. Wystąpi solistka Giedrė Baltakytė i lokalny zespół wokalny „Lyra”.

2 czerwca w kościele MB Szkaplerznej w Kiernowie o godz. 13.00 będzie sprawowana Msza św. w intencji ojców. O godz. 14.30 odbędzie się koncert zespołu wiolonczelistów ze szkoły sztuk pięknych w Szyrwintach pod kierownictwem Valdas Povilaitisa.

Powitanie lata w Czabiszkach

1 czerwca w Czabiszkach w lesie odbędzie przedsięwzięcie na powitanie lata pt. „Zdrowe, piękne lato”. O godz. 16.00 - zajęcia dla dzieci. O godz. 18.00 rozpocznie się koncert, podczas którego wystąpi zespół z Bagasławiszek, grupa „Sielai”, grupa „Tuoj”. O godz. 22.00 początek dyskoteki nocnej.

Propozycja dla rolników

31 maja odbędzie się impreza w trybie online pt. „Współczesny rolnik – wytrwały rolnik”, podczas której będzie można zapoznać się z aktualnymi wymaganiami UE, dotyczącymi rolnictwa. Zdalne przedsięwzięcie będą prowadzili dyrektorka zrzeszenia producentów i importerów Asta Pakštaitė-Marcinkienė, dyrektor ZSA „Biosistema” Povilas Baltusevičius, dyrektorka Instytutu Ochrony Środowiska, członkini zarządu LAVA Nino Inasaridze.

Zajęcia ceramiczne w Rudziszkach

W dniach 20-22 maja członkowie dziecięco-młodzieżowego zespołu „Griciukai” uczestniczyli w zajęciach ceramicznych Szkoły Rzemieślniczej „Mistrzowie sadu”, które odbywały się w Centrum Kultury w Rudziszkach. Dzieci lepiły różne ptaki: wróble, kukułki, sowy, wrony i in. Zajęcia prowadziła i udzielała porad Dormantė Penkinski.

Rally w Szyrwintach

W dniach 30-31 maja w Szyrwintach odbędzie się Międzynarodowe Press Rally. 30 maja o godz. 20.00 na ul. Kalnalaukio będą się ścigały samochody sportowe na krótkim dystansie o puchar mer rejonu szyrwintkiego Živilė Pinskuvienė. Pierwszą wystartuje sama mer. 31 maja o godz. 9.00 przy ul. I. Šeiniau nastąpi start rally, w godz. 9.00–12.00 przy ul. P. Cvirkos – pas szybkości dla samochodów „Toyota”.

Jan Lewicki

Attal: wymusiliśmy na Wschodniej Europie Pakt Migracyjny

74,43 proc. do 24,06 proc. takim stosunkiem głosów święcił zwycięstwo w II turze wyborów prezydenckich Gitanas Nausėda nad swą konkurentką Ingridą Šimonytę. Przynajmniej, że takie wyniki głosowania przyzwyczailiśmy się raczej oglądać w państwach reżimowych, gdzie dyktator tylko pro forma organizuje wybory, aby pokonać w nich konkurenta z koncesjonowanej opozycji właśnie z rezultatem mniej więcej takim, z jakim litewski prezydent pokonał litewską premier.

Czy zatem Litwa jest państwem totalitarnym? Ale skąd znowu. Mamy demokrację, „kakał nikak”, jak mówił w komedii „Szyrli myrli” pewien oszust, któremu inny oszust sprzedał fałszywy diament. A takie wyniki wyborów w krajach demokratycznych zaliczają się raczej do kuriozum, są jakąś anomalią wyborczą, niż rzeczą zwyczajną. U nas to się wydarzyło i o czymś to pewnie jednak świadczy. Moim zdaniem o alternatywnej rzeczywistości, w jakiej obracał się przez całą kadencję liberalno-liberalny rząd Šimonytę, i jaką rzeczywistość próbował łopatać wkładać do głów wyborców. Czyli że świetnie sobie radziliśmy i radzimy w trudnych czasach pandemicznych oraz wojennych. Że nie wiadomo, ile jest ptaci ludzkich, że można przemocą narzucać obyczajom ludziom, drwić z ich przekonań. Obywatele przy urnach wyborczych właśnie pokazali konserwatom i ich przystawkom, co o tym myślą. Stosując retorykę profesora Żalimasa, który uznał jedynie siebie i premier Šimonytę za polityków antypopulistycznych w odróżnieniu od wszystkich innych – populistycznych, dowiedzieliśmy się właśnie, że na Litwie mieszka blisko 75 proc. populistów, bo nie głosują na antypopulistyczną Šimonytę.

Arogancja władzy aktualnego rządu urosła do takich rozmiarów, że pozwoliła ona jednemu z czołowych polityków tej koalicji odpowiedzieć na pytanie, dlaczego przepychają ideologiczne projekty ustaw uderzające w rodziny, skoro nie popiera ich nawet 75 proc. obywateli: „i co z tego”. Na Zachodzie obywatele też nie popierali jednopłciowych małżeństw, ale gdy prawo mimo to zostało przyjęte, wszyscy się uspokoiли. „Rząd praktykantów”, jak w narodzie został sarkastycznie nazwany gabinet Šimonytę z racji na młody wiek jego ministrów i brak jakiegokolwiek doświadczenia trzydziestokilkolatków pełnych niczym nie popartego przekonania o własnej wyjątkowości, właśnie do czekał się oceny swej pracy. Wyszędzi

wynik rodem z państw totalitarnych...

Ale nie może nas to uspić. Już jesienią czeka bowiem dogrywka, gdy pójdziemy do urn wyborczych, aby wybrać nowy parlament. Internet aż huczy od spekulacji, że landsbergiści szykują sobie plan „B”, jak zostać u władzy, mimo oczekującej ich klęski wyborczej. Chodzi o powrót do słynnej formuły „2K”, czyli współpracy premierów Kirkilasa i Kubiliusa. Premier Kirkilas już nie żyje, ale idea już tak – żyje. Konserwatyści i Šimonytę planują zachować stołek premierowski licząc na duże rozdrobnienie partyjne przyszłego parlamentu. Mnogość partii zawsze utrudnia skłecenie koalicji rządzącej. Konserwatyści dopatrują się w tym swej szansy. Chcieliby podczepić się pod liderujących socdemów i na tej podstawie tworzyć nową koalicję rządową. Czy im się uda? Algimantas Rusteika twierdzi, że trwają od dawna zakulisowe rozmowy w tej kwestii. Vilija Blinkėvičiūtė z całych sił zaprzecza temu, ale z kolei Ingrida Šimonytė całkiem nawet nie mówi „nie”.

Mają przecież obie partie bardzo dużo wspólnych poglądów, mimo teoretycznie biegunowo różnych profiliów ich organizacji politycznych. Weźmy chociażby najbardziej centralne wyzwanie, jakie czeka Europę w najbliższym czasie i Litwę oczywiście też jako jej części. Zmianę traktatów unijnych mam tutaj na myśli, która doprowadziłaby do unifikacji Unii czyli utworzenia z niej superpaństwa na niemieckich fundamentach. W Parlamencie Europejskim za takim rozwiązaniem głosowali i lwica konserwatystów Rasa Juknevičienė i Vilija Blinkėvičiūtė, przewodnicząca litewskich socdemów. „Za” byli też Juozas Olekas oraz liberałowie Petras Auštrevičius i ekscentryczna Aušra Maldeikienė. I co symptomatyczne nikt z litewskiej delegacji nie był „przeciw”. Za wyjątkiem Waldemara Tomaszewskiego oraz Wiktora Uspaskicha, którzy jedynie bronili Litwy przed tak naprawdę utratą suwerenności na rzecz brukselskich klerków. Ale się porobiło, można by rzec. Przedstawiciele mniejszości narodowych bronią swoją ojczyznę, a „patrioci” konserwatyści frymarczą ją za brukselskie srebrniki. Taki sam ambaras zdarzył się też, gdy poszło o Pakt Migracyjny. Litwa i jej europosłowie byli „za” albo powstrzymali się od głosu, jedynie Polak z Litwy był „przeciwko” „obowiązkowej solidarności”, jaki zakłada Pakt. „Obowiązkowa solidarność” przewiduje bowiem nakaz przyjmowania nielegalnych migrantów przez wszystkie państwa unijne względnie płacenie kary za każdego nieprzyjętego „biednego” osiłka w wieku poborowym z Azji czy Afryki, bo tak wygląda gdzieś w 80 proc. skład przemycanych w łodziach mafii przemysłowych migrantów. Litwa jeszcze nie wie, czy będzie przyjmować nielegalnych migrantów przesyłanych przez Brukselę w ramach relokacji, czy – może – zdecyduje się na płacenie 20 tysięcy euro za każdego nieprzyjętego.

Oczywiście gdy na Litwie o tym dyskutuje się, to władze eksponują

same superlatywy, jakie miałyby wynikać dla Litwy z Paktu Migracyjnego. Lepsza ochrona granic zewnętrznych Unii (a my mamy przecież takowe z Białorusią i Rosją), wzajemna solidarność. Gdyby nas tak załżał w końcu Łukaszenka swymi czarnoskórymi turystami, to przecież Unia nam pomoże, imaginują rządzący Litwą. Ale w zamian my musimy dziś przyjąć niechcianych u nich tysiący nieregularnych migrantów, jak poprawnie politycznie mówi się w Brukseli. Na Litwie można pielęgnować sobie takie iluzje bezkarnie, bo media mainstreamowe o tym mówią, a i sami politycy od lewa do prawa też. Ale gdyby ktoś tak znający francuski posłuchał debaty przedwyborczej do PE we Francji, to pewnie przecierałby oczy ze zdumienia. Tam o tym samym problemie rządzący politycy mówią zupełnie inaczej, niż nam na Litwie tłumaczą valdantieji. Dostojnie kilka dni temu w jednej z francuskich stacji telewizyjnych debatowali premier Francji Gabriel Attal z liberalnej partii Macrona oraz przedstawiciel Frontu Narodowego Marie Le Pen Jordan Burdella. Ten ostatni zarzucił premierowi rządu, że podpisując się pod Paktem Migracyjnym „tylko zarządza migracją, zamiast jej zapobiegać”. Oburzony Attal odparował, że jego interlokutor nic nie rozumie. Jak duże korzyści dla Francji niesie Pakt Migracyjny. Niesie, bo będzie on odciązał Republique od nadmiaru nielegalnych migrantów kosztem dociążenia Europy Wschodniej, która dotąd odmawiała przyjmowania nielegalnych migrantów. Teraz Francja przymusiła (dokładnie Attal użył słowa „skłoniła”) Wschodnią Europę, by ta zaczęła im zabierać niechcianych przybyszy z Morza Śródziemnego. „Ta solidarność (w przyjmowaniu migrantów), te wnioski francuskie (...) zostaną nietknięte. Tylko kraje, które dziś odmawiają przyjmowania wnioskujących o azyl. Kraje Europy Wschodniej”, objaśniał Attal swemu rozmówcy. Dalej zaś rozbrajająco szczerze dodał jeszcze: „Czy zdaje sobie Pan sprawę, że udało się nam skłonić ich do podpisania porozumienia, które mówi: albo przyjmujecie migrantów jak Francja, Hiszpania czy Włochy, albo będziecie płacić (...)”. Ot tak. „Skłonieni” konserwatyści na Litwie udają Greków albo idiotów, jak kto woli. Bo chyba nie chcą nam wmówić, że nie rozumieli pod czym się podpisywali.

Dziś w Berlinie 40 proc. wszystkich uprawnionych do głosowania w eurowyborach są pochodzenia migranckiego. Na ten elektorat jest nastawiona niemiecka lewica, zieloni oraz inne proemigranckie partie, bo liczą na głosy migrantów wdzięcznych im za pomoc w staniu się berlińczykami. Żeby zwiększyć swe szanse na wybór do PE niemiecka lewicowa koalicja obniżyła nawet wiek wyborczy do 16 lat.

Nam z kolei na Litwie warto zatem 9 czerwca po raz trzeci pójść do urn wyborczych, bo stara dobra Europa sama się nie obroni...

Tadeusz Andrzejewski,
radny rejonu wileńskiego

TYDZIEŃ NA LITWIE

Wilno krytykuje Węgry za prorosyjskość, a Zachód za bierność

Wilno skrytykowało rząd Węgier za blokowanie decyzji Unii Europejskiej w kwestiach zagranicznych, w tym w sprawie pomocy wojskowej dla Ukrainy. Zdaniem Litwy, Węgry blokują decyzje w sprawie pomocy wojskowej UE dla Ukrainy, rozpoczęcia rozmów o akcesji do UE oraz w sprawie Gruzji i Armenii. Dyplomaci twierdzą, że stanowisko Węgier jest często zgodne z interesami polityki zagranicznej Rosji. Litwa skrytykowała również bierność Zachodu, co skutkuje tym, że Rosja coraz aktywniej prowadzi działania hybrydowe w krajach bałtyckich, Polsce i innych krajach UE oraz może organizować akty terrorystyczne w krajach NATO. Decyzje UE dotyczące polityki zagranicznej wymagają jednomyślnego poparcia wszystkich 27 państw członkowskich.

Duża różnica w wynagrodzeniach mieszkańców Wilna i Jezioros

Płaca zarobkowa brutto w ciągu 2023 roku na Litwie wzrosła o 12,6 proc. i wynosiła 2013,8 euro – poinformowała Państwowa Agencja Danych. W sektorze publicznym średniomiesięczna gaża wynosiła 2115,6 euro i w porównaniu do roku 2022 była większa o 13,1 proc.,

w sektorze prywatnym wysokość wypłaty wynosiła 1973,1 euro i była większa o 12,4 proc. Największe średniomiesięczne wynagrodzenie otrzymywali mieszkańcy Wilna, gdzie wynosiło ono 2317,2 euro, a najmniejsze w Samorządzie Rejonu Jezioroskiego – 1407,4 euro. Różnica między średnim miesięcznym wynagrodzeniem w Wilnie i Jeziorosach wynosiła 909,8 euro.

STT wszczęła dochodzenie w sprawie przekupstwa

Służba Dochodzeń Specjalnych (STT) poinformowała, że prowadzi śledztwo w sprawie podejrzenia o próbę przekupstwa w celu wpłynięcia na ocenę wysokości szkody spowodowanej przez pożar złomowiska w Wilnie pod koniec marca br. Jak donosi STT, pracownik firmy próbował przekupić urzędnika Agencji Ochrony Środowiska (AAD) w celu zmniejszenia szkód środowiskowych na korzyść firmy. Został on zatrzymany po przekazaniu części łapówki w wysokości 10 tys. euro. Mężczyźnie postawiono zarzuty przekupstwa i zakazano opuszczenia kraju. Złomowisko przy ul. Paneriai jest własnością spółki „Ruvis”, dzierżawcy terenu, który znajduje się na terytorium Kolei Litewskich. Środki masowego przekazu poinformowały, że szkody środowiskowe spowodowane pożarem mogą wynieść nawet 5,8 mln euro.

Państwa bałtyckie i Polska wyślą wojska na Ukrainę?

Jeśli Rosjanom uda się dokonać przełomu na froncie we wschodniej części Ukrainy, kraje bałtyckie i Polska nie będą czekać, aż rosyjskie siły dotrą do ich granic, tylko same wyślą wojska na Ukrainę – powiadomił niemiecki tygodnik „Spiegel”. Stwierdził, że w ubiegłym tygodniu, na

konferencji na temat polityki zagranicznej i bezpieczeństwa w stolicy Estonii, Tallinie, „bałtyccy parlamentarzyści ostrzegli przedstawicieli rządu z Berlina przed konsekwencjami niemieckiej polityki”. „Ich argument brzmi następująco: jeśli Rosjanom uda się dokonać strategicznego przełomu we wschodniej Ukrainie, ponieważ Zachód tylko połowicznie pomaga Kijowowi, sytuacja może się dramatycznie zaostrzyć” – przekazał tygodnik. W takim przypadku państwa bałtyckie i Polska nie będą czekać, aż siły rosyjskie dotrą do ich granicy, tylko same wyślą wojska na Ukrainę. „Jest jasne, co to oznacza: NATO stanie się stroną wojny” – ostrzegł „Spiegel”. „Z analizy wynika, że każdy, kto chce ograniczyć wojnę poprzez nadmierną powściągliwość, w rzeczywistości ryzykuje, że (ten konflikt) wymknie się spod kontroli” – skonkludowano.

**UŽ TRADICINĘ ŠEIMĄ!
UŽ TĖVYNIŲ EUROPA!**

**O TRADYCYJNĄ RODZINĘ!
O EUROPEŲ OJCZYZN!**

**ЗА ТРАДИЦИОННУЮ СЕМЬЮ!
ЗА ЕВРОПУ НАРОДОВ!**

Sąrašo Nr.

6

**Bendras tautinių mažumų kandidatų sąrašas
Wspólna lista kandydatów mniejszości narodowych
Общий список кандидатов национальных меньшинств**

6

Lietuvos lenkų rinkimų akcija-Krikščioniškų šeimų sąjunga
Waldemar TOMASZEWSKI – pirmasis kandidatas sąrašė

**Europos konservatorių
ir reformistų partija**

EUROPA OPARTA NA WARTOŚCIACH, SŁUŻĄCA KAŻDEMU CZŁOWIEKOWI

Program wyborczy do Parlamentu Europejskiego AWPL-ZChR

AWPL-ZChR opowiada się:

- za Europą Ojczyzn
- za wsparciem i ochroną europejskiego rolnictwa
- za wyrównaniem doptat bezpośrednich pomiędzy rolnikami ze starej i nowej UE
- za zmniejszeniem biurokracji unijnej
- za ochroną praw tradycyjnych mniejszości narodowych w Europie
- za polityką prorodzinną i wsparciem dla osób starszych
- za wartościami chrześcijańskimi i wartościami tradycyjnej rodziny
- za sprawiedliwością społeczną, konieczne jest wyrównanie płacy minimalnej we wszystkich państwach członkowskich UE

- za swobodą uprawiania ziemi przez rolników
- za ekologią i czystym powietrzem dla przyszłych pokoleń, opartych na rozsądnej ochronie środowiska w Europie, służącej dobru i zdrowiu jej mieszkańców
- za wsparciem z unijnych funduszy budowy tanich mieszkań
- za ochroną naszych dzieci przed szkodliwą ideologią gender

Uważamy że:

- Nielegalna imigracja do Europy organizowana przez grupy przestępcze musi zostać ograniczona wszelkimi środkami prawnymi (włączając wojsko i służby specjalne)
- Należy zmienić politykę klimatyczną

- UE, bo niszczy miejsca pracy, zagraża konkurencyjności gospodarki i istnieniu przemysłu
- Polityka klimatyczna nie może ograniczać podróży samolotami i zmniejszać dostępności podróży szczególnie dla młodzieży i emerytów
- Unia musi znieść system ETS 2, który nakłada drastyczne ograniczenia i dodatkowe podatki na właścicieli domów i mieszkań
- Unia Europejska powinna być wspólnotą wolnych narodów i suwerennych państw
- Sprawy światopoglądowe i polityka oświatowa muszą pozostać wyłączną kompetencją państw członkowskich UE

Lista kandydatów do Parlamentu Europejskiego AWPL-ZChR

1. Waldemar Tomaszewski
2. Zdzisław Palewicz
3. Michaił Andrijanow
4. Waldemar Urban
5. Jarosław Narkiewicz
6. Rita Tamaszuniene
7. Czesław Olszewski

8. Tamara Szuklina
9. Józef Rybak
10. Danuta Narbut
11. Waldemar Śliżewski
12. Teresa Sołowjowa
13. Grzegorz Jurgo
14. Edward Jedziński
15. Rasa Tamosziuniene

16. Renata Sobieska
17. Mirosław Wojciulewicz
18. Iwona Kazakiewicz
19. Anna Łastowska
20. Wiktor Woronin
21. Andrzej Aszkiełowicz
22. Robert Rackiewicz

PUBLICZNE SPRAWOZDANIE Z PRACY EUROPARLAMENTARNEJ WALDEMARA TOMASZEWSKIEGO

Pełnione Funkcje:

1. Współzałożyciel Frakcji Europejskich Konserwatystów i Reformatorów w Parlamencie Europejskim
2. Członek Zarządu EKR
3. Wiceprzewodniczący Delegacji do spraw stosunków z Białorusią

Komisje Parlamentarne:

1. Komisja Rozwoju Regionalnego (REGI)
2. Komisja Rozwoju (DEVE)
3. Podkomisja Praw Człowieka w Komisji Spraw Zagranicznych (DROI)
4. Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi (AGRI)
5. Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Delegacje Parlamentarne:

1. Delegacja do spraw stosunków z Białorusią
2. Delegacja do Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest (Białoruś, Ukraina, Mołdawia, Gruzja, Azerbejdżan i Armenia)
3. Delegacja do spraw stosunków ze Stanami Zjednoczonymi

Intergrupy Parlamentarne:

1. Intergrupa ds. Tradycyjnych Mniejszości Narodowych i Językowych

Aktywność i działania parlamentarne tylko za jedną kadencję 2019 - 2024

1. Przemówienia i wystąpienia: **110**
2. Projekty rezolucji: **278**
3. Pytania wymagające odpowiedzi na piśmie (z odpowiedziami): **17**
4. Opinia(-e) jako kontrsprawozdawca: **2**
5. Sprawozdanie(-a) jako kontrsprawozdawca: **1**
6. Pytania ustne: **2**

Liczba stażystów w latach 2009 – 2024:

130 stażystów na miesięcznym stażu, w tym z Litwy (111), Polski (14), Kanady (1), Białorusi (1), Irlandii (1), Czech (1), Niemiec (1)

Wycieczki do Parlamentu Europejskiego

Zostało zorganizowane 52 wycieczki do europarlamentu z udziałem około 1900 osób z Wileńszczyzny, także osoby z Kowna, Kłajpedy, Polski i z Polonii świata.

Ważne wydarzenia:

1. Jako pierwszy ze wszystkich europosłów z Litwy zorganizował wyjazdowe posiedzenie frakcji europarlamentarnej (Study Days), które odbyło się w Wilnie, i na którym nagłośniono dwie ważne sprawy, potrzebę ochrony szkolnictwa i praw mniejszości narodowych zgodnie ze standardami europejskimi oraz potrzebę reformy unijnego rolnictwa korzystnej dla małych państw członkowskich.
2. Dwukrotnie przewodniczył oficjalnej delegacji Parlamentu Europejskiego ds. Białorusi, w 2020 i 2023 roku.
3. W komisji rolnej, w której był członkiem,

złożył poprawki o wyrównaniu dopłat bezpośrednich dla rolników z nowych krajów członkowskich, aby zakończyć ich nierówne traktowanie w ramach jednej Unii. I choć do średniej unijnej w dopłatach jeszcze długa droga, to dzięki tej inicjatywie dopłaty w niektórych krajach wzrosły, dla przykładu na Litwie o ponad 30 euro do hektara.

4. W Intergrupie parlamentarnej ds. Tradycyjnych Mniejszości Narodowych i Językowych współtworzył dokument unijny, na podstawie którego możliwa będzie lepsza ochrona szkolnictwa, języka, kultury i tożsamości osób należących do mniejszości narodowych i etnicznych w Europie.
5. Złożył oświadczenie pisemne, projekt rezolucji, wygłosił przemówienie oraz interweniował na forum unijnym w sprawie elektrowni atomowej w Ostrowcu na Białorusi, wnioskując o zapewnienie pełnego bezpieczeństwa mieszkańcom przygranicznych rejonów oraz o zachowanie najwyższych standardów ochrony środowiska, zwłaszcza czystości rzeki Wilii, której woda jest wykorzystywana do schładzania systemów elektrowni.
6. Opowiedział się w wystąpieniu na forum PE za wprowadzeniem jednolitej w całej Unii Europejskiej minimalnej płacy i stawki godzinowej, która zakończyłaby niesprawiedliwy podział na starą i nową Unię w sektorze wynagrodzeń.
7. Osobiście zapewnił staż w Parlamencie Europejskim 130 studentom i młodym ludziom z Litwy, głównie z Wileńszczyzny, aby dzięki temu mogli poznać pracę instytucji unijnych i mieć lepszy start w dorosłe życie. Bardzo istotne, że wspiera też Polonię i Polaków za granicą, fundując również staże Polonusom, za co posłowi wdzięczni są młodzi ludzie nie tylko z Litwy i Polski, ale też Polacy z Białorusi, Czech, Irlandii a nawet Kanady.
8. Zorganizował w 2018 roku w Brukseli i w 2023 roku w Strasburgu konferencję międzynarodowego Ruchu „Europa Christi”
9. W 2016 roku w siedzibie Parlamentu Europejskiego w Strasburgu zorganizował pierwszą w historii PE wystawę zatytułowaną „Wilno Miasto Miłosierdzia”, nawiązującą do największego w dzisiejszym Kościele kultu Bożego Miłosierdzia, który ustanowił Jan Paweł II, jako nawiązanie do chrześcijańskich korzeni Europy.
10. W imieniu całej Frakcji EKR europoseł przemawiał kilkakrotnie na najważniejszych debatach, w tym min.:
 - w 2014 roku w Parlamencie Europejskim w Strasburgu podczas debaty podsumowującej litewską prezydencję w Radzie UE. W debacie uczestniczyła prezydent Litwy Dalia Grybauskaitė oraz przewodniczący Komisji UE Jose Barroso
 - w 2023 roku na sesji w Parlamencie Europejskim w Strasburgu w ważnej debacie o sytuacji w Unii Europejskiej „Oto Europa”, z udziałem prezydenta Litwy Gitanasa Nausėdy

11. Z inicjatywy lidera AWPL-ZChR postawie do PE oraz Intergrupa ds. Tradycyjnych Mniejszości Narodowych i Językowych wystosowali wielokrotnie listy w obronie praw polskiej mniejszości narodowej na Litwie, w tym min.:

- w 2009 roku list do Komisji Europejskiej i do Przewodniczącego PE o reakcję i obronę praw mniejszości polskiej na Litwie przed dyskryminacją
- w 2010 roku list europosłów do Przewodniczącego PE z apelem by Parlament Europejski przeciwstawił się praktykom jawnego nieprzestrzegania standardów europejskich w dziedzinie praw człowieka, w tym mniejszości narodowych na Litwie i rażącym naruszeniem Konwencji Ramowej o Ochronie Mniejszości Narodowych przez władze Litwy
- w 2011 roku list otwarty 27 europosłów do przywódców Unii Europejskiej, wnioskując w nim o ochronę praw autochtonicznej mniejszości polskiej na Litwie
- w 2014 roku w Parlamencie Europejskim, z udziałem wysokiego przedstawiciela Komisji Europejskiej, na specjalnym posiedzeniu zorganizowano debatę na temat sytuacji polskiej mniejszości narodowej na Litwie w związku z łamiącymi prawo międzynarodowe wydarzeniami, dotyczącymi Polaków, polegającymi na nakładaniu bardzo wysokich kar za używanie dwujęzycznych nazw informacyjnych oraz zakazie pisowni nazwisk w formie oryginalnej
- w 2015 roku 60 europosłów podpisało się pod listem do premiera Algirdasa Butkevičiusa, w którym żądali zapewnienia polskiej mniejszości narodowej na Litwie europejskich standardów w dziedzinie ochrony praw, w tym praw do swobodnej nauki w języku ojczystym, czyli polskim
- w 2017 roku w komisji petycji Parlamentu Europejskiego odbyło się wystąpienie publiczne w sprawie łamania praw polskiej mniejszości narodowej na Litwie
- w 2018 roku list polskich europosłów do Premiera Rzeczypospolitej w obronie Polaków na Wileńszczyźnie i w obronie Związku Polaków na Litwie
- w 2022 roku kierownictwo Intergrupy ds. Tradycyjnych Mniejszości Narodowych i Językowych w Parlamencie Europejskim wystosowało list w obronie polskich szkół, przesłany do ZPL, wspólnot polskich szkół w Starych Trokach i Połukniu, do Samorządu Rejonu Trockiego, ale też do naczelnych władz litewskich, Prezydenta, Sejmu i Rządu RL
- w 2023 roku list kierownictwa Intergrupy ds. Tradycyjnych Mniejszości Narodowych i Językowych w Parlamencie Europejskim do Prezydenta RL, Przewodniczącej Sejmu, Premier RL oraz Przewodniczącego GWK w sprawie wprowadzenia niekorzystnych dla polskiej mniejszości narodowej na Litwie zmian granic okręgów wyborczych.

Flaga Wileńszczyzny

HYMN WILEŃSZCZYZNY

Wileńszczyzny drogi kraj

Słowa i muzyka
Jana Gabriela Mincewicza

Gdzie nad Wilią drżą kaczeńce,
Zapatrzone w modrą gładź,
Świętojańskie płyną wieńce
By dziewczętom szczęście dać.

Refren: Ukochana moja ziemio,
Wileńszczyzny drogi kraj.
Na nic Ciebie nie zamienię,
Z Tobą żyć i umrzeć daj.

W Ostrej Bramie dnia każdego,
Woła wiernych dzwonów spiż.
A Trzy Krzyże Wiwulskiego,
Jak drogowskaz wiodą wzwyż.

Refren: Ukochana moja ziemio...

Rozrzucone ojców kości,
Pośród jarów, pośród gór,
Co broniły tu polskości,
Dając dla nas piękny wzór.

Refren: Ukochana moja ziemio...

Szanowni Czytelnicy!
Drodzy Mieszkańcy Wileńszczyzny!

Wileńszczyzna to szczególna i wyjątkowa ziemia, to dziedzictwo naszych przodków i spuścizna wielu pokoleń. Od wieków Wileńszczyzna to kraj wielonarodowościowy, gdzie obok siebie mieszkają Polacy i Białorusini, Rosjanie i Litwini, Żydzi i Tatarzy. Większość mieszkańców Wileńszczyzny, mimo tragicznych zawirowań historii XX wieku, nadal stanowią Polacy.

Każda wspólnota, aby mogła istnieć i rozwijać się, potrzebuje również symboli wokół których się jednoczy, na których może oprzeć swoją tożsamość. Dlatego na winiecie naszego Tygodnika widnieje jeden z herbów, ujmujących nasz symbol chrześcijański Trzech Krzyży górujących nad Wilnem oraz św. Michała Archanioła, zwalczającego zło i szatana. Symbol ten zaproponowano na początku lat dziewięćdziesiątych jako herb rejonu wileńskiego. Mając na uwadze fakt, że nasz Tygodnik jest medialnym głosem mieszkańców całej Wileńszczyzny, powstał symbol, który widnieje na pierwszej oraz innych stronach gazety, i który jest już szeroko używany podczas licznych uroczystości na Wileńszczyźnie. Symbol kojarzący się z naszą małą Ojczyzną, który stał się znakiem rozpoznawczym regionu.

Flaga Wileńszczyzny nawiązuje do barw narodowych, historii Ziemi Wileńskiej i jej rycerskich tradycji. Jest to biało-czerwona szachownica, na której widnieje Pogoń, będąca w czasach przedwojennych częścią herbu województwa wileńskiego. Flaga Wileńszczyzny jest pomostem łączącym naszą piękną przeszłość z naszymi teraźniejszymi losami. Jest elementem, który nas jednoczy i pomaga budować poczucie wspólnoty opartej na hasle „Bóg, Honor, Ojczyzna”.

KALENDARIUM HISTORYCZNE WILEŃSZCZYZNY: 30 maja - 5 czerwca 2024 r.

- ☐ 30 maja 1762 r. w Wilnie urodził się Feliks Janiewicz, skrzypek, kompozytor, dyrygent.
- ☐ 30 maja 1950 r. sowieci wysadzili w powietrze pomnik Trzech Krzyży autorstwa Antoniego Wiwulskiego.
- ☐ 30 maja 2010 r. odbyła się konsekracja kościoła św. Jana Bosko w Wilnie w Leszczyńskach.
- ☐ 31 maja 1922 r. kościołowi w Szytanach nadano wezwanie Niepokalanego Poczęcia NMP
- ☐ 1 czerwca 1990 r. odbył się II zjazd przedstawicieli samorządów Wileńszczyzny optujących za utworzeniem Polskiego Narodowościowo-Terytorialnego Samorządu na Wileńszczyźnie.
- ☐ 2 czerwca 1907 r. urodziła się Wanda Boniszewska. Wstąpiła do bezhabitowego Zgromadzenia Sióstr od Aniołów w Wilnie.
- ☐ 3 czerwca 1863 r. na placu Łukiskim w Wilnie został rozstrzelany ks. Stanisław Iszora, inspirator działań spiskowych przeciwko władzy carskiej.
- 3 czerwca 1992 r. w Celi Konrada w Wilnie po 53 latach przerwy z udziałem goszczącego na Litwie Czesława Miłosza wznowiono Środy Literackie.
- ☐ 4 czerwca 1886 r. w Wilnie zmarł Ludwik Sztrymer, powieściopisarz.
- ☐ 4 czerwca 1992 r. na elewacji budynku przy ulicy Niemieckiej, gdzie mieszkał Stanisław Moniuszko w 120 rocznicę jego śmierci, odsłonięto nową tablicę pamiątkową w języku polskim i litewskim.
- ☐ 4 czerwca 2023 r. zmarła Leokadia Drozd, dziennikarka, poetka, działaczka społeczna. Wraz z Janem Mincewiczem przyczyniła się do założenia wielu zespołów na Wileńszczyźnie. Była współorganizatorką Festynu Kultury Polskiej „Kwiaty Polskie”. Współpracowała z redakcją „Tygodnika Wileńszczyzny”.
- ☐ 5 czerwca 2017 r. zmarł ks. Jan Szutkiewicz, rektor a od 2014 r. rezydent kościoła św. Bartłomieja na Zarzeczu w Wilnie.

S. Wanda Boniszewska –
wierna wezwaniu Chrystusa

Siostra Wanda Boniszewska urodziła się 2 czerwca 1907 roku w Kamionce koło Nowogródka. W wieku szesnastu lat zgłosiła się do Zgromadzenia Sióstr od Aniołów w Wilnie, do którego została przyjęta 2 lutego 1926 roku. Nowicjat rozpoczęła tego samego roku, 2 sierpnia. Otrzymała imię zakonne: Maria Wacława.

Po roku nowicjatu 2 sierpnia 1927 roku, s. Wanda złożyła pierwszą profesję i zamieszkała w Wilnie. Po pierwszych ślubach Jezus Chrystus określił jej misję: „Chcę, byś cierpiała dla mnie, wybrałem cię dla wynagrodzenia zniewag, których doznają od dusz mi poświęconych...”. Usłyszała od Jezusa również to, że jest odrzucany i niezrozumiany przez swoich najbliższych – kapłanów i siostry zakonne. Chrystus chciał, żeby ona przez osobiste niezrozumienie i odrzucenie, wynagradzała Jego Sercu boleść, którą przeżywa. Od tamtej chwili modlitwa i ofiara w intencji kapłanów, osób konsekrowanych i poleconych jej wstawiennictwu, stała się jej zadaniem, które s. Wanda wypełniała do końca swojego życia.

Po kilku latach, 2 sierpnia 1933

roku s. Wanda złożyła śluby wieczyste. Od roku 1934 do 1950 mieszkała we wspólnocie w Pryciunach pełniąc posługi domowe, pracując jako katechetka, prowadząc Krućjatę eucharystyczną, zajmując się ministrantami oraz wykonując obo-

wiązki przełożonej domu.

Siostra Wanda otrzymała łaskę stygmatów oraz głębszego poznania Boga. Dnia 11 kwietnia 1950 roku została aresztowana i torturowana przez NKWD. W 1951 roku wywieziono ją do obozu w Wierchnieuralsku na Syberii. Po dwóch latach została przewieziona do Czelabińska. Szczęśliwie przeżyła tę gehennę ofiarując wszystkie swoje cierpienia jako wynagrodzenie

Bogu za grzeszników. Stygmaty zewnętrzne po powrocie z Syberii do Polski zanikły.

17 października 1956 roku s. Wanda wróciła do Polski. Przez rok przebywała w domu zgromadzenia w Chylicach. Następnie została przeniesiona do Białegostoku, gdzie przez trzy lata pełniła funkcję przełożonej domu. W roku 1962 w Lublinie przeżyła poważną operację usunięcia guza mózgu. Od 1963 roku zamieszkała w Lutkowie, gdzie zajmowała się zakrystią, wystrojem kościoła, pomagała w przygotowywaniu dzieci do Pierwszej Komunii Świętej. Od 13 grudnia 1966 roku s. Wanda wraz z s. Rozalią Rodziewicz, za zgodą przełożonych wyjechały do Częstochowy, gdzie pracowały u Braci Dolorystów. W sierpniu 1988 roku s. Wanda przeniesiona została

do domu głównego Zgromadzenia w Konstancinie Jeziornie, gdzie zmarła, w opinii świętości 2 marca 2003 roku, w wieku 96 lat, po 76 latach życia zakonnego. Została pochowana na cmentarzu parafialnym w Skolimowie.

W 2016 roku została wydana książka „Dziennik duchowy” s. Wandy Boniszewskiej, obejmujący zeszyty z lat 1921-1980, który ujawnił to, co za jej życia było ukryte przed światem tajemnicą.

Portal dla Ciebie i o Tobie

Rubryka powstała przy współpracy „Tygodnika Wileńszczyzny” z portalem L24.lt. Portal L24 jest jednym z dwóch czterojęzycznych portali informacyjnych na Litwie, wydawanym w językach: polskim, litewskim, rosyjskim i angielskim.

Majowe, rodzinne spotkania w Ejszyszkach

Majówka w Ejszkach to kolorowe, tradycyjne święto w kalendarzu imprez rejonu sołecznickiego. Co roku gromadzi niemal wszystkich wykonawców i zespoły artystyczne instytucji działających w Ejszyszkach i okolicach. To okazja, aby zobaczyć wszystkie ejszyskie talenty na jednej scenie. Impreza zorganizowana przez centrum rekreacyjno-biznesowe w Ejszyszkach zachwycała znanymi i autorскими piosenkami, tańcami ludowymi i współczesnymi, publiczność mogła cieszyć się pięknym świętem i uczestniczyć w różnorodnych atrakcjach. Pod gołym niebem nie zabrakło dobrego nastroju, niespodziewanych spotkań, uścisków i bogatego programu kulturalnego.

Regina

To był czas wspaniałej zabawy i radosnego wypoczynku. Takie święta są potrzebne, gdyż ludziom należy się wytchnienie od trudów i szarości dnia codziennego.

E.A.

Ta majówka była znakomitą Świętem Rodzin i przyniosła wszystkim wiele satysfakcji i oddechu.

Antoni

Waldemar Tomaszewski, prezes Związku Polaków na Litwie, europoseł, który wziął udział w tak ślicznym święcie, zwrócił uwagę, że majówka w Ejszyszkach to format rodzinny, tak więc śmiało można nazwać ją Świętem Rodzin i zaproponował, by następnym razem to poszerzyć, gdyż właśnie rodzina jest najważniejszą komórką społeczeństwa. Każdy ma rodzinę, każdy urodził się w rodzinie i musimy zachować wartości i tradycje rodzinne. Takie imprezy, gdzie zbierają się wielopokoleniowe rodziny, temu służą.

Jerzy

Rodzinne i sąsiedzkie świętowanie to tradycja warta pielęgnowania, bo umacnia wzajemne więzi i po prostu daje uczestnikom wiele radości.

Darek

Uroczystość zbiegła się z obchodami 80. rocznicy wielkiej bitwy pod Monte Cassino, w której udział brali także Wilniuchy. Bo o wolność trzeba się trochę zyczyć a jak zajdzie konieczność, także się bić z narażeniem życia.

Nadszedł czas, byś opowiedział światu swoją historię!

Byłeś świadkiem ciekawego zdarzenia? Napisz, zrób zdjęcie, nakręć film na każdy temat i prześlij na adres info@L24.lt, a my je opublikujemy.

Wśród autorów najciekawszych tekstów rozlosujemy atrakcyjne nagrody! Świat czeka na twoją historię!

www.L24.lt info@L24.lt

Niezgodne nieistnienie?

Partia „Laisvė” znana jeszcze inaczej na litewskiej scenie politycznej jako partia dwóch priorytetów (legalizacji narkotyków oraz neutralnych płciowo związków partnerskich), by osiągnąć swoje ambicje posunęła się do nieznanych nigdy wcześniej w demokratycznych państwach prawa chwytów. W słusznym przekonaniu, że na jesień po wyborach parlamentarnych sejdzie do Szeolu (politycznego), w desperackim odruchu bezradności wyprodukowała wniosek do Sądu Konstytucyjnego, w którym żąda, by ten ocenił, czy jest zgodne z Konstytucją nieistnienie na Litwie ustawy o neutralnych płciowo związkach partnerskich.

Janusz

Tak zwane rodziny „neutralne płciowo” jest to wymysł genderowy wymyślony na konkretną potrzebę, by szerzyć światopoglądową rewoltę, by niszczyć rodziny pojmowane w sposób tradycyjny.

E.A.

Ministra Dobrowolska i jej tęczy towarzysze z Laisves traktują Lietuvę jako jedno wielkie prawne wariatkowo...

Greg

Litewska konstytucja jest wykorzystywana i interpretowana na różne sposoby, w zależności od tego jaki cel komu przyświeca.

Szymon

W Polsce mieliśmy swego czasu taką zwaną „falandyzację prawa” (od nazwiska prawnika Lecha Falandysza) czyli naginanie prawa w zależności od bieżących potrzeb.

Józef

Rewolucyjnych szaleńców z Sejmu (spod tęczowego sztandaru Laisves) mogą pogonić tylko wyborcy, którymi oni tak pogardzają. Innej rady nie ma... A wybory sejmowe już jesienią.

Darek

Napór tęczowego homo-lobby będzie trwał, na pewno nie ustanie w swoich prowokacjach. Ministra Dobrowolska wraz z całym tym towarzystwem jedyne czym się zajmują, to przepychanie na siłę projektów światopoglądowych, niszczących tradycję, wartości, rodzinę.

Mam przekonanie, że wyborcy zakończą to wariactwo w wyborach jesienią, gdy partia „Laisvė” wyleci z parlamentu i przestanie tak bardzo szkodzić krajowi i mieszkańcom.

...

Różne dziwne rzeczy się dzieją wokół polityki i w mediach. Uważać trzeba na powiązania pewnych osób z KGB-istami, a jak wiadomo służby maczają wszędzie swoje paluchy. Po wyborach 2020 r. pojawiły się informacje, że ojciec Tapinasa, tego co tak agresywnie i łamiąc

prawo atakował polską partię przed wyborami (pewny swojej bezkarności), ale też ojciec nowo wybranej w wyniku tych nieuczciwych wyborów marszałek sejmu Čmilytė-Nielsen, zajmowali wysokie stanowiska w KGB i warto zwrócić uwagę, czy nie będzie to wpływało na litewską politykę. A właściwie już wpływa, patrząc na poczynania Tapinasa i nominację Čmilytė.

Podobnie jest z KGB-istowskimi powiązaniem z czasów sowieckich towarzyszy Balcewicza, Wołkonowskiego czy Okińczyca, oni wciąż mieszają ludziom w głowach, pytanie tylko w czym interesie i na czyje polecenie.

do ...

Niestety, brak lustracji i przejrzystości życia społecznego i politycznego kładzie się cieniem na litewskiej rzeczywistości.

Przypominam że to AWPL-ZChR pryncypialnie i jednogłośnie opowiada się za koniecznością lustracji. Jednak składane projekty były odrzucane przez litewskich polityków, którzy widocznie sami mają wiele na sumieniu, bądź bronią dawnych postsowieckich układów.

Co do Okińczyca, to jego nazwisko było jedynym polskim na „liście Tomkusa” współpracowników sowieckiej KGB opublikowanej w gazecie Respublika.

Z szacunkiem dla przeszłości i z myślą o przyszłości: 160 lat szkoły w Turgielach

Uroczycie i z tezką wzmnienia w miniony piątek 10 maja świętowano jubileusz 160-lecia istnienia Gimnazjum im. Pawła Ksawerego Brzostowskiego w Turgielach. Myślą przewodnią imprezy stały się słowa Tadeusza Kotarbińskiego „Przeszłość zachowana w pamięci staje się częścią teraźniejszości”. To chwile, wobec których nie można przejść obojętnie, momenty wyjątkowe, skłaniające do refleksji i przemyśleń. Na przestrzeni lat szkoła w Turgielach zmieniała swoje oblicze, strukturę. W istocie jednak pozostała taka sama - jest nie tylko ważną i nieodzowną częścią lokalnej rzeczywistości, ale też częścią życia mieszkańców Turgiel i okolic.

Marek

Życzę całej szkolnej społeczności wielu sukcesów, rozwoju i wychowania kolejnych pokoleń młodych Polaków (i nie tylko).

Anna

Jakże wymowne słowa byłej wieloletniej dyrektorki o ukochanej szkole: - To cud, że taka stara, a taka piękna!

Trzeba dodać, że ten cud to efekt pracy i wysiłków wielu pokoleń wspaniałych pedagogów, którzy doskonale wiedzieli jak ważny jest etos nauczyciela.

E.A.

Jubileusz szkoły naprawdę poważny, aż 160 lat tradycji. To budzi szacunek i uznanie.

Oczywiście smutny jest jedynie fakt, że dziś, mimo takiego dorobku i dużej liczby uczniów, trzeba walczyć o zachowanie tej zasłużonej szkoły,

zagrożonej przez litewski nacjonalizm i antypolonizm.

Ewa Warszawa

Dziękuję drodzy Rodacy za waszą patriotyczną postawę, szacunek dla nauczania w ojczystym języku polskim i za determinację w obronie szkół. Życzę wytrwałości i serdecznie pozdrawiam!

Adam

To naprawdę wyjątkowy jubileusz 160-lecia szkoły w Turgielach. Ta szkoła jest od pokoleń częścią życia mieszkańców Turgiel i okolic. Życzę udanej walki o przetrwanie tej zasłużonej polskiej placówki.

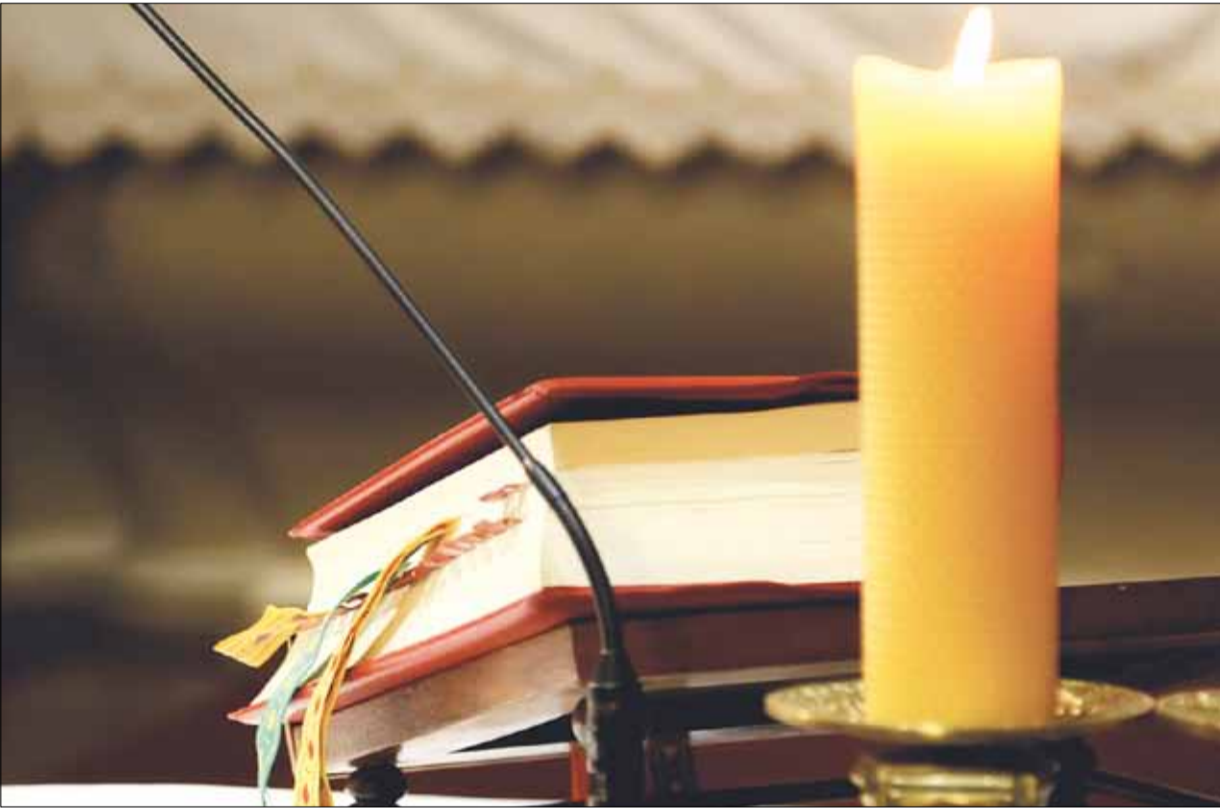
Grażyna

Polskie szkoły na Litwie niosą bogate tradycje kulturowe i historyczne oraz wartości chrześcijańskie. Dlatego w polskiej szkole polskiemu dziecku będzie najlepiej i najbezpieczniej i taki powinien być wybór rodziców.

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

Szanowni Czytelnicy „Tygodnika Wileńszczyzny”, już w dwóchsetnym trzydziestym czwartym, wydaniu mają Państwo możliwość codziennie spotykać się ze Słowem Bożym. Cieszymy się niezmiernie, że możemy przybliżyć życie, słowa i czyny Jezusa opisane w Ewangelii. Zamieszczamy Ewangelię na każdy dzień roku liturgicznego. Każdy fragment opatrzony został krótkim rozważaniem, które przyczynia się do refleksji nad przeczytanym Słowem Bożym i pomaga w zrozumieniu tego, co chce powiedzieć nam Stwórca. Na koniec każdego rozważania proponujemy krótką modlitwę, która wskazuje jedną z wielu dróg wcielania Go w życie. Niech Słowo Boże będzie inspiracją w naszym życiu.

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

Czwartek, 30 maja 2024 Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, uroczystość

Mk 14, 12-16. 22-26

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA

Pierwszego dnia Przaśników, kiedy ofiarowywano Paschę, uczniowie zapytali Jezusa: „Gdzie chcesz, abyśmy poszli i przygotowali Ci do spożycia Paschę?”. Postać więc dwóch uczniów z poleceniem: „Idźcie do miasta. Wyjdzie wam naprzeciw człowiek, niosący dzban wody. Idźcie za nim i tam, dokąd wejdzie, powiecie gospodarzowi: «Nauczyciel pyta: Gdzie jest dla Mnie pokój, w którym spożyję Paschę z moimi uczniami?»». On wskaże wam na górze dużą salę, usaną i gotową. Tam przygotujcie dla nas”. Uczniowie wybrali się i przyszli do miasta, gdzie znaleźli wszystko, jak im powiedział. I przygotowali Paschę. Podczas posiłku Jezus wziął chleb, odmówił modlitwę uwielbienia, połamał i dał im, mówiąc: „Bierzcie, to jest ciało moje”. Następnie wziął kielich, odmówił modlitwę dziękczynną i podał im. I pili z niego wszyscy. Potem powiedział do nich: „To jest moja krew przymierza, która wylewa się za wielu. Zapewniam was: Odtąd nie będę już pił z owocu winnego krzewu aż do dnia, kiedy będę go pił nowy w królestwie Bożym”. Potem, śpiewając hymny, wyszli w stronę Góry Oliwnej.

TY PRZEMIENISZ SIĘ WE MNIE

Eucharystia to sakrament miłości, sakrament Boga z nami. Sam Chrystus powiedział św. Augustynowi: „Nie będziesz mnie przyjmował jak pokarm cielesny, ale to ty będziesz przemieniał się we Mnie”. I tak się dzieje. Jezus jednoczy się z nami, przemienia nas w siebie, kiedy adorujemy Go w Najświętszym Sakramencie i przyjmujemy w Komunii Świętej. Święty Jan Maria Vianney każdego dnia stawał przed Jezusem w Najświętszym Sakramencie. To było dla niego siłą. Dla św. Jana Pawła II codzienna adoracja była punktem wyjścia do podejmowania wielu ważnych spraw i decyzji. Święta Matka Teresa z Kalkuty adorowała Pana Jezusa, zanim wyszła na ulice, by pochylać

się nad biednymi. A jakie miejsce zajmuje Chrystus w moim życiu? Ile czasu Mu poświęcam? Czy nawiedzam Najświętszy Sakrament? Otwórzmy się na dar Ciała i Krwi Chrystusa. A wtedy nie zagubimy się w życiu.

Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Piątek, 31 maja 2024 Nawiedzenie Najświętszej Maryi Panny, święto

Łk 1, 39-56

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO ŁUKASZA

W tych dniach Maryja wybrała się w drogę i spiesząc się, poszła w górskie okolice, do pewnego miasta judzkiego. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, podskoczyło dziecko w jej tonie, a Duch Święty napełnił Elżbietę. I zawołała donośnym głosem: „Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony owoc Twojego łona! Czemu zawdzięczam to, że matka mojego Pana przychodzi do mnie? Gdy tylko usłyszałam Twoje pozdrowienie, podskoczyło z radości dziecko w moim tonie. Szczęśliwa jest Ta, która uwierzyła, że wypełnią się słowa powiedziane Jej przez Pana”. Wtedy Maryja powiedziała: „Wielbi Pana moja dusza i mój duch rozradował się w Bogu, moim Zbawicielu, bo spojrzał na uniżenie swojej służebnicy. Odtąd wszystkie pokolenia będą mnie nazywać szczęśliwą, gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmogący. Święte jest Jego imię! Jego miłosierdzie przez wszystkie pokolenia dla tych, którzy się Go boją. Okazał moc swego ramienia: rozproszył zarozumiałych pyszałków; panujących usunął z tronów, a wywyższył poniżonych; głodnych nasycił dobrami, a bogatych z niczym odprawił; ujął się za swoim sługą Izraelem, kierując się swoim miłosierdziem, jak to obiecał naszym przodkom, Abrahamowi i jego potomstwu na wieki”.

MIEĆ SERCE MISYJNE

Magnificat to dziękczynienie za każdy dar od Boga i każdy kolejny dzień życia. Czy my dziękujemy Bogu za otrzymane dary? Czy w ogóle zdajemy sobie sprawę, jak wiele otrzymujemy od Boga? Jak nas kocha? Czy uwielbiamy Go? Spróbujmy więcej dziękować Bogu i uwielbiać Go, a doświadczymy więcej radości, pokoju. Magnificat to modlitwa, która jest treścią naszego życia, która wprowadza nas do maryjnej szkoły wiary. Dajmy się prowadzić Maryi. I na Jej wzór nieśmy Jezusa innym. Bądźmy świadomymi członkami Kościoła misyjnego.

Panie Jezu, uwielbiam Cię w swoim życiu, dziękuję za Twoją miłość i proszę o serce misyjne.

Sobota, 1 czerwca 2024 Św. Justyna, męczennika, wspomnienie

Mk 11, 27-33

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA

Jezus i uczniowie przyszedli do Jerozolimy. Kiedy Jezus przechadzał się po świątyni, podeszli do Niego wyżsi kapłani, nauczyciele Pisma i starsi i zapytali Go: „Jakim prawem to czynisz? Kto Ci dał władzę, aby tak czynić?”. Jezus im odpowiedział: „I ja wam postawię jedno pytanie. Jeśli Mi odpowiecie, to i Ja wam odpowiem, jakim prawem to czynię. Czy chrzest Janowy pochodził z nieba, czy od ludzi? Odpowiedzcie Mi!”. Oni rozważali między sobą: „Jeśli powiemy: «Z nieba», to zapyta: «Dlaczego więc nie uwierzyliście mu?». Mamy więc powiedzieć, że od ludzi?”. Obawiali się jednak tłumy, ponieważ wszyscy uważali Jana rzeczywiście za proroka. Odpowiedzieli więc Jezusowi: „Nie wiemy”. Jezus im rzekł: „To i Ja wam nie powiem, jakim prawem to czynię”.

WŁADZA MIŁOŚCI I PRAWDY

Wyżsi kapłani i nauczyciele Pisma nie zgadzają się z tym, co czyni Jezus, stąd próbują podważyć Jego autorytet, pytając Go, jakim prawem naucza czy uzdrowia. Scena ta skłania również nas do zastanowienia się, w jaki sposób my przyjmujemy Jezusa. Czy dlatego że tak nakazuje nam tradycja, czy wypływa to z serca? Czy wierzymy, że Jezus jest Panem, który pragnie naszego szczęścia i dobra, że Jego miłość jest niezmienna? On nie zarzuca nas łatwymi obietnicami. Nie lekajmy się otworzyć naszych serc na Jego władzę prawdy i miłości. Zaufajmy Mu.

Panie Jezu, pragnę przyjąć Cię sercem i poddać swoje życie Twojej władzy pełnej miłości.

2 czerwca 2024 9 niedziela zwykła

Mt 2, 23-3, 6

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA

Zdarzyło się, że Jezus w szabat przechodził wśród zbóż, a Jego uczniowie zaczęli po drodze zrywać kłosa. Faryzeusze mówili do Niego: „Zobacz! Robią w szabat to, czego nie wolno!”. On im odpowiedział: „Czy nigdy nie czytaliście, co zrobił Dawid

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

wraz z towarzyszami, kiedy znalazł się w potrzebie i był głodny? Jak za najwyższego kapłana Abiatarą wszedł do domu Bożego i jadł poświęcone chleby, które wolno spożywać tylko kapłanom, i dał je również tym, co z nim byli". Mówił im też: „Szabat jest ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla szabatu. Tak więc Syn Człowieczy jest Panem również szabatu”.

SYN BOŻY PANEM SZABATU

Szabat jest dniem przeznaczonym dla Boga. Każdy Izraelita od dzieciństwa jest uczony poszanowania Bożego Prawa, a w szczególności szabatu. Jego zachowanie wymaga przestrzegania wielu przepisów dotyczących powstrzymania się od pracy. Motywy dla tego stanu rzeczy, jakie znajdziemy w Starym Testamencie, są bardzo ważne. Jeden z nich odwołuje się do odpoczynku, jakim sam Bóg miał uświęcić ten dzień po pracy, którą wykonał w akcie stworzenia (Rdz 2, 3; Wj 20, 11). Inny nawiązuje do wyjścia z Egiptu, jakby drugiego aktu stworzenia wolnego narodu (Pwt 5, 14-15). W dzisiejszej Ewangelii przywołuje się fakt, że szabat był dniem odpoczynku dla synów Izraela w niewoli, ale Bóg ich z niej wyprowadził. Mając takie argumenty, trudno polemizować z przepisami dotyczącymi uszanowania odpoczynku w szabat. To jest prawda, gdy odwołujemy się tylko do przepisów. Natomiast gdy zaczynamy rozumieć Boży zamysł, to pojmujemy, co mówi Jezus: „Szabat jest ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla szabatu”. Dla Boga ważniejszy jest człowiek! Jezus, Syn Boży, jest Panem również szabatu. Tego oponenci Jezusa jeszcze nie mogli zrozumieć.

Panie Jezu, naucz mnie szanować to, co należy do Ojca. Umocnij mnie, abym nie zawłaszczał sobie czasu, możliwości, jakie daje mi Bóg, darów, które we mnie złożył, lecz bym z wdzięcznością za wszystko, co mi daje, umiał z tego dobrze korzystać. Amen.

**Poniedziałek,
3 czerwca 2024
Świętych męczenników
Karola Lwangi i Towarzyszy,
wspomnienie**

Mk 12, 1-12

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA

Jezus zaczął mówić do nich w przypowieściach: „Pewien człowiek zasadził winnicę. Otoczył ją murem, wykopał tłocznię, zbudował wieżę. Następnie wydzierżawił ją i wyjechał. W odpowiednim czasie posłał do dzierżawców sługę, aby odebrał od nich część zbiorów winnicy. Lecz oni schwyтали go, zbili i odesłali z niczym. Znowu posłał do nich innego sługę. Temu rozbili głowę i znieważyli go. Posłał jeszcze jednego, lecz jego zabili. I wielu innych posłał, z których jednych pobili, a innych zabili. Miał jeszcze jednego syna, ukochanego. Posłał go do nich na końcu, mówiąc: «Uszanuj mojego syna». Lecz dzierżawcy mówili między sobą: «To jest spadkobierca. Chodźcie, zabijmy go, a dziedzictwo będzie nasze». Schwyтали go, zabili i wyrzucili z winnicy. Co więc robi pan winnicy? Gdy przybędzie, wytraci dzierżawców, a winnicę odda innym. Czy nie czytaliście Pisma: Kamień, który odrzucili budujący, stał się kamieniem węgielnym. Pan to sprawił i jest to cudem w naszych oczach”. Zamierzali więc Go schwytać, bo zrozumieli, że to o nich powiedział tę przypowieść. Bali się jednak tłumy i dlatego zostawili Go i odeszli.

ZBWIENIE DAREM OD BOGA

Przypowieść ta, czytana w kontekście historii ludu wybrane-go, mówi, że Bóg posyłał do narodu swoich wysłańców (proroków), aby napominany przez nich oddał Bogu to, co należy do Boga. Tymczasem albo zostali oni zlekceważeni, albo zabici. Bóg posyła wreszcie swojego Syna. Spotyka Go podobny los. Już wkrótce tak się stanie z Synem Człowieczym. Ważne jest także to, co mówi Jezus: „Pan to sprawił i jest to cudem w naszych

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

oczach”. Zbawienie jest darem Boga, dla którego posłał na krzyż swojego Syna. Nawet ludzki upór nie jest w stanie tego zmienić.

Ojcze, dziękuję Ci za to, że posłałeś także do mnie swojego Syna, jako Zbawiciela mojej duszy, jako Słowo, które przemawia, napomina i oświeca, abym zrozumiał moje powołanie i w posłuszeństwie kroczył za Nim. Amen.

**Wtorek,
4 czerwca 2024**

Mk 12, 13-17

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA

Wysłano do Jezusa kilku faryzeuszów i zwolenników Heroda, aby złapać Go za słowo. Przyszli i powiedzieli do Niego: „Nauczycielu, wiemy, że jesteś prawdomówny i nie dbasz o niczyje względy. Nie zważasz na ludzką opinię, lecz nauczasz drogi Bożej zgodnie z prawdą. Czy wolno płacić podatek cesarzowi, czy też nie? Mamy płacić czy nie płacić?”. On przejrzał ich obłudę i powiedział: „Czemu wystawiacie Mnie na próbę? Przynieście Mi denara, abym go obejrzał”. Kiedy przynieśli, zapytał ich: „Czyja to podobizna i napis?”. Oni Mu odpowiedzieli: „Cesarza”. Jezus rzekł więc do nich: „Oddajcie cesarzowi, co cesarskie, a Bogu to, co Boskie”. I byli pełni podziwu dla Niego.

SŁUSZNE ODPOWIEDZI

Przeciwnicy Jezusa wciąż szukają podstępów, aby móc Go pochwytać na słowie i oskarżyć. Działają, wchodząc od samego początku na drogę kłamstwa, fałszu i przebiegłości. Chwalą Jezusa, jednocześnie zadając Mu tak podchwytliwe pytanie, żeby każda odpowiedź, zarówno twierdząca, jak i przecząca, świadczyła na Jego niekorzyść. Jezus jest nie tylko prawdomówny, On sam jest prawdą. Czyta w ich sercach i widzi ich obłudę. Daje im odpowiedź, której się nie spodziewali, bo Jezus Prawda zawsze daje słuszne odpowiedzi. Zaskakujące jest, co czyni On z sercem człowieka przewrotnego – nie tylko go zaskakuje, lecz potrafi także zachwytać!

Jezu, proszę Cię, daj mi odwagę i wolność, abym żył prawdą, abym żył Tobą.

**Środa,
5 czerwca 2024
Św. Bonifacego, biskupa
i męczennika,
wspomnienie**

Mk 12, 18-27

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA

Podeszli do Jezusa saduceusze, którzy twierdzą, że nie ma zmartwychwstania, i zadali Mu pytanie: „Nauczycielu, Mojżesz zarządził, że jeśli umrze czyjś brat i pozostawi żonę, a nie zostawi potomka, to jego brat ma wziąć ją i wzbudzić potomstwo swemu bratu. Było siedmiu braci. Pierwszy pojął żonę, a umierając, nie pozostawił potomka. Drugi ją wziął i też umarł bezdzietny, podobnie trzeci. I żaden z siedmiu nie zostawił potomka. W końcu po nich wszystkich umarła i ta kobieta. Skoro siedmiu miało ją za żonę, przy zmartwychwstaniu – jeśli powstaną – którego z nich będzie żoną?”. Jezus powiedział: „Czyż nie dlatego błędzicie, że nie znacie Pisma ani mocy Boga? Przecież kiedy powstaną z martwych, nie będą się ani żenić, ani za mąż wychodzić, ale będą jak aniołowie w niebie. Co zaś tyczy się umarłych, że zmartwychwstaną, to czy nie czytaliście o krzewie w księdze Mojżesza? Bóg powiedział do niego: «Ja jestem Bogiem Abrahama, Bogiem Izaaka i Bogiem Jakuba». Bóg nie jest Bogiem umarłych, lecz żywych. Bardzo się mylicie”.

DAĆ SIĘ PROWADZIĆ PRAWDZIE

Żydzi, zarówno faryzeusze, jak i saduceusze, bardzo lubią wytrawne dyskusje. Ci ostatni przychodzą do Jezusa z konkretnym problemem. Jezus nie daje się wciągnąć w ich styl rozumowania. Rzuca nowe światło, uchyla rąbka tajemnicy wieczności: Tam już nie będą potrzebne małżeństwa, bo ludzie będą podobni do aniołów, w nowej duchowej kondycji. Jezus wykazuje też, że zmartwychwstanie istnieje i że Bóg jest Bogiem żywych, podkreślając nieznaną słowa Bożego swoich rozmówców. A czy ja pozwalam, aby Jezus korygował swoją prawdą moje błędne, zbyt ludzkie myślenie o Bogu?

Dziękuję, Jezu, że jesteś Bogiem żywych i że dzięki Twojej miłości wciąż czynisz żywym mnie.

Kłęska żywiołowa w Papui-Nowej Gwinei

Władze Papui-Nowej Gwinei ogłosiły stan kłęski żywiołowej i nakazały ewakuację tysięcy mieszkańców rejonów położonych poniżej osuwiska ziemi, które zasypało w ubiegłym tygodniu mieszkańców trzech położonych w centrum kraju wiossek. W katastrofie mogło zginąć nawet 2 tys. osób. Władze państwa oficjalnie zwróciły się do Organizacji Narodów Zjednoczonych o dodatkowe wsparcie i koordynację pomocy międzynarodowej.

Manifestacje we Francji

Okolo 10 tys. osób demonstrowało w poniedziałek w Paryżu przeciwko atakom sił zbrojnych Izraela w Rafah w Strefie Gazy, gdzie w niedzielę wybuchł pożar w obozie dla przesiedleńców, w wyniku czego zginęło 45 osób. Wiele krajów, w tym USA, potępiły atak Izraela w Rafah. Natomiast Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości w Hadze wydał wyrok, w którym nakazuje Izraelowi zaprzestanie ofensywy na Rafah.

Upały w Meksyku

Z powodu fali upałów od połowy marca do 21 maja w Meksyku zmarło 48 osób, a prawie tysiąc innych miało różnego rodzaju problemy zdrowotne. Według resortu zdrowia kraj będzie się zmagał z ekstremalnymi upałami do lipca. W 2023 roku fala upałów w zamieszkanym przez 129 mln osób kraju trwała osiem miesięcy i doprowadziła do rekordowej liczby 419 zgonów. Natomiast tegoroczna fala upałów dopiero się zaczyna.

Groźna burza tropikalna EWINIAR

Co najmniej siedem osób zginęło na Filipinach w wyniku tropikalnej burzy Ewinar, która nawiedziła ten kraj w weekend i wywołała w południowych prowincjach kraju silne wiatry i ulewne deszcze. Lotniska i porty morskie wstrzymały prace, doszło do zakłóceń w dostawach prądu. Burza zmierzała w kierunku wschodniego wybrzeża Japonii, z utrzymującym się wiatrem dochodzącym do 130 kilometrów na godzinę, w porywach dochodzącym do 160 km na godzinę. Ewinar to pierwsza burza tropikalna, która nawiedziła Filipiny w tym roku.

Tragedia w centrum opieki

Siedmiu niemowląt zginęło w pożarze centrum opieki nad dziećmi, który wybuchł w Delhi, w stolicy Indii. 12 noworodków zostało uratowanych z płomieni przez ratowników i przewiezionych do pobliskiego szpitala. Pięcioro z nich zmarło z powodu zatrucia dymem, dwoje kolejnych z innych przyczyn. Pozostała piątka przeżyła i jest obecnie hospitalizowana.

Polski ksiądz będzie błogosławionym. Został zastrzelony podczas Mszy św.

Papież Franciszek otworzył drogę do kanonizacji bł. Carla Acutisa oraz do beatyfikacji polskiego męczennika, ks. Stanisława Kostki Streicha. Oba te nazwiska znajdują się na liście dziewięciu dekretów Dykasterii spraw Kanonizacyjnych zaaprobowanych przez Ojca Świętego. Papież wyraził też zgodę na kanonizację męczenników z Damaszku, którzy zginęli we franciszkańskim kościele w 1860 roku, odmawiając przejścia na islam - donosi Vatican News.

Cud otwierający drogę do kanonizacji Carla Acutisa miał miejsce we Włoszech w 2022 roku, czyli dwa lata po jego beatyfikacji. Dotyczy 17-letniej wówczas Kostarykanki, która studiowała we Florencji. Po upadku z roweru doznała poważnego urazu głowy i przeszła kraniotomię. Lekarze uznali jej stan za krytyczny informując rodziców, że Valeria w każdej chwili może umrzeć. Tego samego dnia sekretarka matki zaczęła modlić się do bł. Carla Acutisa o zdrowie dla nastolatki, a sześć dni później matka dziewczyny udała się z pielgrzymką do grobu błogosławionego milenialisa, gdzie zostawiła list z prośbą o uratowanie życia córki. Jeszcze tego samego dnia dziewczyna zaczęła

samodzielnie oddychać i wróciła jej sprawność w rękach oraz częściowo mowa. Niespełna dwa miesiące po wypadku zupełnie sprawna Valeria wraz z mamą pielgrzymowały do Asyżu dziękując przy grobie bł. Carla za ocalone życie i zdrowie.

Uznanie męczeństwa otwiera z kolei drogę do beatyfikacji pochodzącego z Bydgoszczy ks. Stanisława Kostki Streicha. Został on zamordowany w 27 lutego 1938 roku podczas odprawiania Mszy św. w kościele parafialnym w Luboniu przez komunistę, przybyłego parę lat wcześniej z Rosji. Morderca wbiegając na ambonę miał krzyknąć: „Niech żyje komunizm!” oraz „Wynoście się z kościoła, to za waszą wolność!”. Oprawca pierwszy strzał oddał w

twarz kapłana, dwa następne w plecy, gdy ten leżał już na podłodze parafialnego kościoła. Jedną z kul utkwiała w niesionym przez księdza ewangeliarzu. Uroczystości pogrzebowe, którym przewodniczył kard. August Hlond zgromadziły ponad 20 tys. wiernych z całej Wielkopolski.

Kolejne z zaaprobowanych przez papieża dekretów Dykasterii spraw Kanonizacyjnych dotyczą cudów za wstawiennictwem bł. Giuseppe Allamano i sługi Bożego Giovanniego Merlini; męczeństwa Marii Maddaleny Bódi oraz uznania heroiczności cnót sług Bożych: Guglielma Gattianiego, Ismaeala Molinero Novillo i Enrica Medi.

Fot. pixabay.com / papannon

24. Bieg po Nowe Życie promujący transplantologię

W Wiśle odbył się wspierający transplantologię 24. Bieg po Nowe Życie. – Im więcej przeszczepów, tym więcej uratowanych żyć. Dlatego warto edukować społeczeństwo i promować medycyną transplantacyjną – powiedziała uczestnicząca w imprezie minister zdrowia Izabela Leszczyna.

Z kijami do nordic walking w 87 czteroosobowych sztafetach 18 maja br. maszerowały w Wiśle osoby, które żyją z przeszczepionymi narządami: sercami, wątrobami, nerkami, płucami. Towarzyszyły im znane osoby ze świata kultury i sportu, partnerzy i przyjaciele Biegu oraz młodzież śląskich szkół ponadpodstawowych. Byli tam także lekarze oraz koordynatorzy transplantacyjni, którym bohaterowie Biegu zawdzięczają nowe życie.

Profesor Piotr Kaliciński związany jest od lat z Instytutem „Pomnikiem-Centrum Zdrowia Dziecka”, kieruje Kliniką Chirurgii Dziecięcej i Transplantacji Narządów. Zaznacza, że każde wydarzenie, na którym o transplantologii mówi się w pozy-

tywnym kontekście, przekazuje się merytoryczną wiedzę, zwiększa świadomość społeczeństwa.

– Trzeba pokazywać efekty naszej pracy. Ludzie po transplantacjach narządów to świadectwo, że warto to robić. Transplantologia już dawno przestała być eksperymentem, dzisiaj to normalna metoda leczenia. Naszym obowiązkiem jest tłumaczenie, na czym polega transplantologia, przekazywanie prawdy – podkreśla profesor Kaliciński.

– To niesamowite, jak zmienia

się jakość życia osób po przeszczepieniu narządu – mówi z kolei prof. Marta Wawrzynowicz-Syczewska kierująca Oddziałem Chorób Zakaźnych, Hepatologii i Transplantacji Wątroby SPWSZ w Szczecinie. – Bieg po Nowe Życie pokazuje, jacy ci ludzie są sprawni, uśmiechnięci – dodaje.

Honorowy patronat nad Biegiem objęła minister zdrowia Izabela Leszczyna. Na trasę marszu wyruszyła w sztafecie Ministerstwa Zdrowia.

Sezonowy spadek bezrobocia

Główny Urząd Statystyczny podał, że na koniec kwietnia bezrobocie wyniosło 5,1 procent wobec 5,3 procent miesiąc wcześniej. Spadek ten ma charakter sezonowy i jest związany z podejmowaniem czasowego zatrudnienia w usługach i budownictwie. Liczba zarejestrowanych bezrobotnych wyniosła w kwietniu 797,1 tys. osób wobec ponad 822 tysięcy w marcu.

Upamiętnili pułkownika Pileckiego

W całej Polsce zapalano symboliczne znicze, by przypomnieć o postaci pułkownika Witolda Pileckiego w rocznicę jego śmierci. Do młodych, którzy tego dnia pielgrzymowali na Jasną Górę, trafiła książka, po którą sięgał bohater polskiego podziemia. Postawiono symboliczny znicz i odegrano symboliczne sceny, by pokazać, co komunistyczny reżim chciał zrobić z tymi, którzy upominali się o wolną Polskę. Pułkownik Witold Pilecki był jednym z tych, którzy dla Polski gotowi byli na największe poświęcenie.

Incydent na granicy

Na granicy polsko-białoruskiej doszło do incydentu – migrant pchnął nożem żołnierza Wojska Polskiego. Do zdarzenia doszło podczas ataku grupy około 50 cudzoziemców, którzy rzucali gałęziami, konarami drzew i kamieniami w stronę polskich patroli. Podczas próby siłowego przekroczenia granicy przez migrantów, jeden z nich nożem ugodził polskiego żołnierza. Pierwszej pomocy rannemu udzielała funkcjonariuszka Straży Granicznej. Wojskowa karetka przetransportowała rannego żołnierza do szpitala w Hajnówce. Jego życiu nie zagraża niebezpieczeństwo.

Pozytywny wzrost

W ubiegłym miesiącu sprzedaż detaliczna w cenach stałych wzrosła o 4,1 proc. licząc rok do roku. Z kolei w ujęciu miesięcznym spadła o 1,8 procent. Lepsze wyniki niż rok temu odnotowano m.in. w sektorze motoryzacji oraz na stacjach benzynowych. Wzrost sprzedaży detalicznej w ujęciu rocznym jest wynikiem dobrej sytuacji gospodarczej w ubiegłym roku. Prognozy jednak wskazują, że w najbliższych miesiącach sprzedaż detaliczna w cenach stałych będzie spadać.

WIEM WIĘCEJ

Dzień Ojca

Na Litwie Dzień Ojca zwykle przypada na pierwszą niedzielę czerwca (w tym roku 2.06). W Polsce natomiast jest to 21 czerwca. To święto celebrowane jest w wielu krajach, ale niewiele mówi się jednak o tym, skąd się tak naprawdę wzięło, od kiedy jest obchodzone i jak celebrowane jest w innych krajach.

Korzenie celebrowania Dnia Matki sięgają jeszcze czasów starożytnych, Dzień Ojca jest natomiast dużo młodszym świętem, które przybyło do nas ze Stanów Zjednoczonych. To tam w 1905 roku ustanowiono Dzień Matki, który obchodzono jeszcze wcześniej – w latach 50. i 70. XIX wieku. Święto rodziców bardzo dobrze się wówczas przyjęło, dlatego postanowiono, że obchodzone będą również dni innych członków rodziny, w tym ojca. Początkowo uroczystość tę świętowano jedynie lokalnie – pierwszy Dzień Ojca miał miejsce 9 czerwca 1910 roku w miejscowości Spokane w stanie Waszyngton. Pochodzącą stamtąd Sonora Smart Dodd wraz z jej licznym rodzeństwem po śmierci matki wychował ojciec, będący weteranem wojny secesyjnej. To właśnie ona po w ustanowieniu w Stanach Zjednoczonych Dnia Matki, zapragnęła wprowadzić takie samo święto dla ojców, na znak wdzięczności za ich trud włożony w wychowanie dzieci i utrzymywanie rodzin. Uroczystość początkowo nie przyjęła się jednak w całym kraju i świętowana była jedynie lokalnie. Dopiero w 1972 roku prezydent Richard Nixon oficjalnie ustanowił to święto.

W wielu krajach Dzień Ojca obchodzi się podobnie, jak u nas, są jednak również takie miejsca na świecie, w których ta uroczystość wiąże się z innymi tradycjami i konkretnymi sposobami spędzania czasu z tatą.

- W Stanach Zjednoczonych w Dzień Ojca często robi się grilla oraz wspólnie z tatą uprawia się różne sporty.
- W Niemczech jest to dzień ustawowo wolny od pracy. Ojcowie celebrują swoje święto, głównie pijąc piwo w grupach znajomych, a nawet jeżdżąc na piwnych rowerach lub spacerując z wypełnionymi tym trunkiem wózkami.
- W Tajlandii ojcowie dostają uznawane za „męskie” kwiaty Canna, które mają chronić obdarowaną osobę przed wszelkim złem.
- W Meksyku odbywa się bieg o nazwie Carrera del Dia del Padre, w którym biorą udział ojcowie wraz ze swoimi pociechami.
- W Finlandii ojców obdarowuje się własnoręcznie wykonanymi prezentami oraz przynosi się im śniadanie do łóżka.
- W Japonii w Dzień Ojca je się posiłek z kraba lub krewetek. Dzieci najczęściej robią w prezencie dla taty szklanekę do piwa lub dają mu pudełko pełne cukierków.

ZE SŁOWEM ZA PAN BRAT

TOTUMFACKI – osoba zaufana, która załatwia komuś różne sprawy, czerpiąc z tego również własne korzyści. Wyraz przestarzały i negatywnie wartościujący. Słowo pochodzi z języka łacińskiego, w którym FAC TOTUM oznacza „rób wszystko”.

KULTURALNE WILNO

Wycieczka „Widzialny i niewidzialny VII – XV w. zamek w Wilnie” (14-15.06.2024)

Archeolodzy Muzeum Pałacu Władców przedstawiają program Europejskich Dni Archeologii i zapraszają na wycieczki, które przybliżą historię i tajemnice najważniejszego zamku, który stał w Wilnie, stolicy Wielkiego Księstwa Litewskiego. Podczas oprowadzenia w Muzeum Pałacu Władców będzie można poznać znaki naszego kraju, naszej stolicy i naszej religii. Będziemy wspominać jedynego litewskiego króla Mindaugasa, legendarnego założyciela Wilna – wielkiego księcia Giedymina i zwycięzców bitwy pod Grunwaldem oraz najdłużej panującego wielkiego księcia litewskiego Kazimierza Jagiełłończyka. Podczas wycieczki odkryjemy zachowane autentyczne mury w podziemiach Muzeum Pałacu Władców, zapoznamy się z badaniami Zamku Dolnego w Wilnie, wystłuchamy nie tylko historii budowli, którą można zobaczyć dzisiaj, ale także dowiemy się o ważnych budynkach z przeszłości, ukrytych pod ziemią. Jeśli pogoda pozwoli, część zwiedzania odbędzie się w plenerze, po terenie Zamku Dolnego.

Wycieczki poprowadzą archeolodzy Egidijus Ožalas i Gintautas Striška z Działu Archeologii i Badań Architektury Muzeum Pałacowego. Rejestracja na wycieczkę będzie otwarta od 6 czerwca. Więcej informacji na stronie valdovurymai.lt.

Stronę przygotowała **Monika Urbanowicz**

A TO CIEKAWE...

Tajemnice pogańskich pogrzebów na północy Europy

Konie udomowiono około 5 tys. lat temu. O tym, jak ważne były te zwierzęta dla ludzi zamieszkujących Europę, świadczą chociażby końskie pochówki na skandynawskich cmentarzach. Najnowsze odkrycie badaczy odsłania nowe szczegóły tego nietypowego obyczaju. Kilkaset lat temu na cmentarzach w Skandynawii oprócz ludzi grzebano także konie. Czasem pojedynczo, innym razem grupowo – znane są też przykłady grzebania rozczłonkowanych koni. Archeolodzy dotarli też do pochówków, w których konie złożono razem z ludźmi. Więcej o tego typu rytuałach mówią wyniki badania przeprowadzonego przez naukowców z Uniwersytetu w Cardiff. Do tej pory panowało przekonanie, że konie wykorzystywane w rytuałach pogrzebowych były miejscowe. Najnowsze odkrycie wskazuje jednak, że zwierzęta importowano z zagranicy. Miały pokonywać dystanse nawet do 1500 km. Analiza genetyczna zwierzęcych szczątków wykazała coś jeszcze. Otóż okazało się, że co trzeci pochowany koń to klacz. To z kolei oznacza, że płęć nie była kluczowa przy wyborze zwierzęcia na ofiarę śmierci. Dlaczego akurat konie zasłużyły sobie na rytualne pochówki? Jak tłumaczą autorzy badania, zwierzęta te odgrywały kluczową rolę w rozwoju sieci handlowych późnego średniowiecza. Skandynawskie szlaki kupieckie sięgały wówczas Islandii, Wielkiej Brytanii i Irlandii na zachodzie oraz granic imperiów bizantyjskiego i arabskiego na wschodzie. Warto zauważyć, że ofiary z koni były praktykowane nie tylko na północy Europy. Wśród plemion bałtyckich zwyczaj utrzymał się jednak aż do XIV wieku.

KRZYŻÓWKA z nagrodą 1263

Rozwiązanie-hasło prosimy nadsyłać (lub telefonicznie) do 4 czerwca 2024 r. na adres redakcji: 09318 Wilno, Rinkinės 50, p. 501

elektroda ujemna	▼	proces rozpada- nia się substancji	ryba akwariowa z rodziny pielegnicowatych	▼	w niej osadzone szkła okularów	▼	1/1000 kilo- grama
odgłos kroków							
blacha praczek autobus z turystami	▶	12		stalówka z obsadką			
					muzeum etno- graficzne	minerał na pudry	"pan" dla Sarmaty
sztuczna postawa tam ukazują się nie- przykryte glebą kopaliny	▶		3	silne napady duszności			16
					7		do wbijania pali w grunt
				replika, odbitka			
ma niezmienną wartość				dodatek do tekstu książki			13
duża kromka chleba	▶				taniec kabaretowy	stopień w mary- narce wojennej	wiśniowy "las"
					4	11	należy do rzędu mew-siewek
składa się z wielu częstek			mechaniczne pianino	można ją postawić nad "i"			9
					15	lisia kryjówka	2
forma rozliczeń	▶		z niej narybek jubilerska jednostka			góra ubrania	pnącze z dżungli
						huczny w karna- wale	5
z hołub- cami poręka na wekslu	▶			element urzą- dzenia służą- cego do ogrze- wania		porażenie słonecz- ne	1
					6		
georgia	▶					strefa	10
plecionka	▶						
				samiec owcy, tryk			8
							14

Litery z ponumerowanych pól utworzą rozwiązanie - przysłowie ormiańskie.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

Rozwiązanie krzyżówki nr 1262. **Nawiedzony dom.**
Nagrodę wylosowała **Stanisława Wołodkowicz z Czarnego Boru.**
Nagroda jest do odebrania w Domu Prasy (Laisvės pr. 60) w ciągu 30 dni kalendarzowych.

Promowanie rodzimych twórców

Dokończenie ze s. 1
sza noblisty Czesława Miłosza.

Wśród literatów, tworzących współczesny całokształt polskiej literatury na terenach Wileńszczyzny, wzięło udział i zaprezentowało swoje najnowsze wiersze wielu zarówno doświadczonych, jak i początkujących poetów oraz pisarzy.

W toku imprezy dr nauk humanistycznych Józef Szostakowski, wileński poeta i prozaik, a zarazem kustosz Muzeum Władysława Syrokomli w Borejkowszczyźnie, w porządku alfabetycznym zapraszał na scenę obecnych przy amfiteatrze wileńskich twórców słowa literackiego do prezentacji własnej twórczości.

Prezentację autorów strof poetyckich rozpoczęła Mirosława Bartoszewicz, następnie swoje wiersze z najnowszego, drugiego, wydanego tomiku „Na rozstaju”, do którego ilustracje wykonała Bożena Naruszewicz, czytał Daniel Dowejko. Po nim Irena Duchowska, a w międzyczasie prowadzący maraton artystyczno-poetycki, Józef Szostakowski, przeczytał także wiersz Alicji Rybałko, zaznaczając obecność jej twórczości na wileńskich terenach, gdyż poetka i naukowiec obecnie mieszka w Niemczech.

Z kolei poetka Tamara Justycka, nie tylko przeczytała wiersz, ale zaprezentowała swój debiutancki

tomik „Nadszedł czas na nowe drogi”, który wydała własnym sumptem.

Natomiast nie tylko zaprezentować najnowszy wiersz, ale i po-

dzielić się radością z prezentacji nowego, kolejnego wydania, tym razem, książki w języku litewskim „Kūryba” („Twórczość”), miała możliwość również Władysława Orszewska-Kursevičienė. Książkę wydała za własne pieniądze.

Prezentację własnej twórczości

kontynuowały Agnieszka Masalytė, Bożena Naruszewicz, Anna Jaremczuk, Wojciech Piotrowicz, Aleksander Śnieżko, który także mógł zapoznać zebranych widzów ze

edycji stanowią miniatury poetyckie autorstwa poety do ilustracji wileńskiego malarza Stanisława Kaplewskiego. Swoją chwilę na prezentację własnego wiersza

Zinkiewicz, poeta i nauczyciel historii w Szumsku.

Podczas długotrwałego maratonu czytania wierszy przez przybyłych na świąteczną imprezę autorów zaprezentował swoje zdolności artystyczne Zbigniew Maciejewski, poeta i wykonawca poezji śpiewanej, a na co dzień dyrektor gimnazjum w Niemieżu. Autor czterech tomików poetyckich wykonał tym razem pod własny akompaniament na gitarze akustycznej kilka utworów do słów Wisławy Szymborskiej oraz Juliana Tuwima.

Tradycyjnie, po zakończeniu prezentacji, nastąpił czas na suto biesiadowanie wszystkich gości przy kawie i herbatce z takociami, oraz kiełbaskami z grilla.

Impreza była sponsorowana przez Samorząd Rejonu Wileńskiego, natomiast na barki grona pracowników muzeum, z kierowniczką tej placówki Heleną Bakulo na czele, złożyły się wszystkie prace, w tym również organizacyjne, dzięki czemu obchody 40-lecia „Liry Syrokomli” w Borejkowszczyźnie miały słoneczny i świąteczny blask.

Teresa Markiewicz
Fot. autorka

swoim najnowszym, świetnie zilustrowanym wydaniem – tomikiem wierszy „Różowe kapelusze”. Treść

miała również niżej podpisana. Na zakończenie maratonu literackiego swój wiersz przeczytał Wiaczesław

Ambasadorzy Polski

Dokończenie ze s. 1
dek Doskonalenia Nauczycieli SWP.

Kiedy w 2010 r. Oddział Warmińsko-Mazurski Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” przygotowywał Konferencję Metodyczną „Polskość poza granicami Rzeczypospolitej”, nikt z organizatorów nie spodziewał się, że przerodzi się ona w Światowe Zjazdy Nauczycieli Polonijnych. Zjazdy, które rokrocznie gromadzą prawie 150 pedagogów ze Stanów Zjednoczonych, Kanady, Wielkiej Brytanii, Hiszpanii, Holandii, Francji, Niemiec, Belgii, Czech, Litwy, Ukrainy, Białorusi, Czarnogóry, Australii, Włoch, Irlandii, Islandii, Norwegii, Szwecji, Uzbekistanu, Łotwy, Estonii, Austrii, Węgier i innych krajów świata. Spotkanie te wpisały się na stałe w kalendarz całego polonijnego środowiska oświatowego jako wielkie święto. Organizatorem zjazdu jest Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli Stowarzyszenia „Wspólnota Polska”.

Tegoroczny X Światowy Zjazd Nauczycieli Polonijnych odbył się w dniach 17-19 maja we Włoszech w ramach projektu „Polacy Świata. Polskie Siły Zbrojne na Zachodzie. W 80. rocznicę Bitwy o Monte Cassino”.

W uroczystej inauguracji wzięła udział marszałek Senatu RP Małgorzata Kidawa-Błońska, senatorowie, prezes Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” Dariusz Piotr Bonisławski.

– Wy nie jesteście tylko nauczycielami, bo tak naprawdę jesteście

ambasadorami naszego kraju na całym świecie. Każdy z państwa w swoim kraju jest najlepszym ambasadorem Polski, który nie tylko uczy języka polskiego i historii naszego kraju, ale zapoznaje też z kulturą i przyciąga ludzi nie tylko z polskimi korzeniami – podkreśliła marszałek Senatu RP Małgorzata Kidawa-Błońska, zwracając się do uczestników spotkania. Zwróciła uwagę, że poza granicami Polski mieszka ponad 20 mln Polaków. – „To bardzo ważne, żeby wiedzieli, że Polska jest z nich dumna i że dostrzega to, co robią” – powiedziała. Uczestnicy Zjazdu wzięli również udział w uroczystościach rocznicowych walk o klasztor na wzgórzu Monte Cassino.

Podczas uroczystej inauguracji Zjazdu przekazano flagę zjazdową dla delegacji z Litwy, na ręce Edyty Tamošiūnaitė, wiceprezeski Związku Polaków na Litwie. To właśnie w Wilnie w 2025 roku odbędzie się kolejny – XI Światowy Zjazd Nauczycieli Polonijnych. Przekazanie flagi jest gestem jedności i ciągłości działań na rzecz polskiej edukacji za granicą.

„XI Światowy Zjazd Nauczycieli Polonijnych w Wilnie to także element tradycyjnego już wsparcia szkół na Litwie oraz projektu „Poznaj Kresy”, realizowanego przez Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” – informuje Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli SWP.

2 CZERWCA
GODZ. 13:30

ŚWIĘTO RODZINY
W CZARNYM BORZE

W PROGRAMIE
13:00 - 16:00 JARMARK
13:30 KONCERT ŚWIĄTECZNY

Podczas imprezy na dzieci czeka:
Dmuchanie baniek mydlanych •
malowanie twarzy • quiz i nagrody •
warsztaty • I wiele innych atrakcji!

Na placu przy kościele bł. ks. M. Sopoćki
(ul. Śv. Uršulės 5, Czarny Bór)

Wyjątkowa podróż duchowa

Dokończenie ze s. 1 pod pieczęcią Stanisława Łabowicza, długoletniego organizatora pielgrzymek. Pielgrzymi na ręce towarzyszącemu im opiekunowi duchowemu księdzu Tadeuszowi Śvedavičiusowi, proboszczowi parafii kolejnickiej składali własne intencje mszalne.

Podczas drogi odmawiano różaniec, odprawiono też nabożeństwo majowe.

W sanktuarium Bożego Miłosierdzia

Przejeżdżając przez Białystok pielgrzymi zatrzymali się przy świątyni Bożego Miłosierdzia, aby ją obejrzeć i pomodlić się przy grobie bł. ks. Michała Sopoćki – Apostoła Bożego Miłosierdzia. Nie kryli podziwu dla okazałego kościoła. Układ linearny architektury przypomina promienie ułożone w kształcie wachlarza, wychodzące z serca świątyni, którym jest tabernakulum, obraz Jezusa Miłosiernego i ołtarz.

Budowę kościoła rozpoczęto w latach 80 tych XX w. W październiku 1988 r. ks. biskup Edward Kisiel dokonał aktu wmurowania kamienia węgielnego w budującej się świątyni. 30 września 2007 r. w czasie uroczystej Eucharystii ks. arcybiskup metropolita białostocki Edward Ozorowski konsekrował świątynię. 28 września 2008 r. odbyły się uroczystości beatyfikacyjne ks. Michała Sopoćki z udziałem prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego i ostatniego prezydenta Polski na uchodźstwie Ryszarda Kaczorowskiego.

Po prawej stronie świątyni znajduje się kaplica bł. ks. Michała Sopoćki, oddzielona od bocznej nawy kompozycją z kamieni, pośrodku której stoi zabytkowy krzyż. Na frontowej ścianie umieszczony jest obraz księdza Michała Sopoćki, a nad nim widnieją słowa z Dzienniczka,

wypowiedziane przez Chrystusa do siostry Faustyny Kowalskiej: „Jest to kapłan według serca Mojego“. W kaplicy znajduje się konfesjonał, w którym ks. Sopoćko spowiadał oraz wykonany przez niego klęcznik.

Pątnicy modlili się w kaplicy, słuchali też opowiadania przewodniczki o powstaniu tego sanktuarium, które jak mówiła było spełnieniem pragnień. ks. Michała Sopoćki.

Na Jasnej Górze Podlasia

Z Białegostoku autokar z pielgrzymami wyruszył do odległego o 50 km Hodyszewa. Po dotarciu do tej zacisznej miejscowości pielgrzymi z Wileńszczyzny skierowali swe kroki do kościoła pw. Wniebowzięcia NMP – sanktuarium Matki Bożej Pojednania, zwanego przez wiernych Jasną Górą Podlasia. Wysłuchali opowiadania księdza pallotyna Andrzeja Narwojsza SAC i historii tego sanktuarium. Notabene, ks. Andrzej ma korzenie z Wileńszczyzny, jego rodzice mieszkali w latach międzywojennych we wsi Kosina Panieńska, należącej do parafii ławaryskiej.

Po zawarciu Unii Brzeskiej w 1596 r. kilka lat później istniejąca w Hodyszewie cerkiew prawosławna stała się świątynią unicką. Po kasa-

cie Unii w 1875 r. świątynia ponownie stała się cerkwią prawosławną. W 1881 r. zbudowano nową murowaną cerkiew. Rozebrano drewnianą cerkiew greckokatolicką i z odzyskanego materiału wybudowano kaplicę, którą w 1932 r. przeniesiono do nieodległej Krynicy.

W ołtarzu głównym kościoła Wniebowzięcia NMP umieszczony jest cudowny obraz Matki Bożej Hodyszewskiej z XVII w. Historycy sztuki datują go na rok 1630. Pierwotnie była to ikona umieszczona w ikonostasie cerkwi unickiej, w latach 1875 – 1914 prawosławnej. W czasie I wojny światowej obraz został wywieziony z Hodyszewa. Po 1918 r. sanktuarium przejął kościół rzymskokatolicki, a w 1928 r. obraz powrócił do Hodyszewa. 31 sierpnia 1980 r. ks. kardynał Franciszek Macharski ukoronował obraz papieskimi koronami.

Po wysłuchaniu opowiadania rozpoczęła się Msza św. celebrowana przez ks. Tadeusza Śvedavičiusa, który polecał Bogu intencje pielgrzymów, które zapisano na kartkach w czasie drogi. Po nabożeństwie pielgrzymi oglądali znajdujące się za kościołem stacje Drogi Krzyżowej. Po udzielonym błogosławieństwie przez ks. Andrzeja Narwojsza udali się do odległej o 800 m Krynicy, zabytkowej drewnianej kaplicy, gdzie właśnie objawiła się Matka Boża na drzewie. Świadczy o tym obraz umieszczony w kaplicy. Tam też jest oszklona studzienka, skąd według legendy wytrysnęło bijące do dziś źródło wody. Obok kościoła znajduje się różaniec ułożony z kamieni.

W Świętej Wodzie

Trzecim z kolei miejscem, do którego z Hodyszewa udali się pielgrzymi z Wileńszczyzny było sanktuarium Matki Bożej Bolesnej w Świętej Wodzie – Wasilkowie. Powstanie Świętej Wody owiane jest licznymi legendami sięgającymi czasów średniowiecza. Pierwsze udokumentowane uzdrowienie zdarzyło się w 1719 r., kiedy to Bazyli Samotyja Lenczewski, dzieżawca supraskiej papierni za sprawą wy-

pitej wody z cudownego źródła odzyskał wzrok. Jako wotum ufundował tu kaplicę. Świadectwem tego jest tablica pamiątkowa na grocie. Wzniósł ją ks. Wacław Rabczyński w 1954 r. W XIX w. kaplicę przejął kościół prawosławny. Obok źródła postawiono murowaną cerkiew. W

Szawlami na Litwie z inicjatywy metropolity białostockiego ks. biskupa Stanisława Szumieckiego. Miała stać się Pomnikiem III Tysiąclecia. Liczy kilkadziesiąt tysięcy krzyży przyniesionych przez pielgrzymów lub stawianych przez rodziny, parafie, stowarzyszenia,

1921 r. kaplica powróciła do katolików. Podczas II wojny światowej świątynia została zniszczona. Odbudowano ją po wojnie.

W kaplicy nad ołtarzem góruje obraz Matki Bożej Bolesnej. Tu właśnie pątnicy z Wileńszczyzny zanosili swe modły. Następnie przy grocie z cudownym źródłem wysłuchali obszernej informacji kustosa sanktuarium Matki Bożej Bolesnej ks. mgr Alfreda Butwiłowskiego o tym cudownym miejscu, który w końcu udzielił im jako pielgrzymom błogosławieństwa. Ze źródła zaczerpnęli do butelek wody ze źródła, która ma cudowne właściwości. Następnie skierowali swe kroki na położoną na wzgórzu Górę Krzyży. Zaczęła ona powstawać w 1997 r. z krzyży wotywnych pątników na wzór analogicznej Góry Krzyży pod

instytucje z całej Polski i z zagranicy. Najwyższy krzyż – ustawiony w Roku Jubileuszowym 2000 – ma wysokość 25 metrów. 14 kwietnia 2013 r. odsłonięto Krzyż Smoleński, poświęcony ofiarom katastrofy pod Smoleńskiem 10 kwietnia 2010 r. Symboliczną bramą na Górę Krzyży stanowi dzwonnica z 4 dzwonami, która stanęła w 2006 r.

Ze Świętej Wody pątnicy z Wileńszczyzny udali się w drogę powrotną. W trakcie jazdy dzielili się wrażeniami z tej wyjątkowej pielgrzymki. Jednogłośnie twierdzili, że była to niezwykle ciekawa, poznawcza dla większości pielgrzymka do sanktuariów na Podlasiu i zapewne ubogacająca. Tak jak podróże kształcą tak pielgrzymki zapewne umacniają duchowo.

Jan Lewicki
Fot. autor

Ogłoszenie o konkursie na stanowisko kierownika

Zarząd ZSA „Nemenčinės komunalininkas”, ul. Piliakalnio 50, m. Niemenczyn, LT-15175 rejon wileński, kod 186442084 ogłasza konkurs na stanowisko dyrektora UAB „Nemenčinės komunalininkas”.

Sposób konkursu – rozmowa kwalifikacyjna.

Opis stanowiska – zarządzanie spółką, organizowanie i kontrolowanie działalności przedsiębiorstwa poprzez zapewnienie realizacji celów i funkcji określonych w statucie spółki.

Dyrektor Spółki jest zatrudniany na podstawie umowy o pracę na czas określony na okres 5 (pięciu) lat. Ta sama osoba nie może zostać wybrana na stanowisko dyrektora Spółki na więcej niż dwie następujące po sobie kadencje.

Wynagrodzenie – współczynnik wynagrodzenia na stanowisku – od 1,9 (pomnożony przez podstawową kwotę wynagrodzenia na stanowisku, określoną w Ustawie Republiki Litewskiej o ustaleniu podstawowej kwoty wynagrodzenia na stanowisku i o przeliczeniu środków na wynagrodzenia) ze zmiennym składnikiem (określonym zgodnie z uchwałą rządu Republiki Litewskiej nr 1341 z dnia 23 sierpnia 2002 r. „O wynagrodzeniu dyrektorów naczelných przedsiębiorstw państwowych”).

Procedury naboru:

1. Ocena kwalifikacyjności dokumentów złożonych przez kandydatów.
2. Rozmowa kwalifikacyjna.

Wymagania wobec kandydatów:

1. wykształcenie wyższe lub mu dorównujące;
2. co najmniej 5-letnie doświadczenie na stanowisku kierowniczym w firmie lub na stanowisku kierowniczym w jednostce (dziale, pionie) w firmach średnich lub dużych, najlepiej z branży infrastrukturalnej, budowlanej, inżynierskiej, produkcyjnej lub podobnej;
3. wiedza i umiejętności w zakresie formowania strategii oraz wyniki i osiągnięcia ich praktycznego zastosowania;
4. doświadczenie w stosowaniu narzędzi i modeli planowania procesów i poprawy wyników działalności oraz wiedza w zakresie doskonalenia procesów zarządzania, planowania finansowego, zarządzania zasobami ludzkimi;
5. strategiczne myślenie, doskonałe umiejętności przywódcze, pracy zespołowej i angażowania interesariuszy są dodatkowym atutem;
6. znajomość i doświadczenie w zakresie ładu korporacyjnego w oparciu o najlepsze praktyki są dodatkowym atutem;
7. wiedza i doświadczenie we wdrażaniu zmian organizacyjnych będzie dodatkowym atutem;
8. znajomość zasad działania sektora i doświadczenie zawodowe są dodatkowym atutem;
9. nienaganna reputacja;
10. Cechy osobiste:
 - orientacja na wyniki i motywacja wewnętrzna;
 - przywództwo;
 - inicjatywa;
 - komunikacja;
 - umiejętność jasnego wyrażania myśli i prezentowania uporządkowanych informacji.

Dokumenty składane przez wnioskodawców:

1. Wypełniona ankieta kandydata.
2. Kopia dokumentu tożsamości.
3. Kopia dokumentu potwierdzającego wykształcenie.
4. Kopie innych dokumentów potwierdzających kwalifikowalność kandydata.
5. CV.
6. List motywacyjny.
7. Program działań jako kierownika spółki.
8. Zaświadczenie z rejestru podejrzanych, oskarżonych i skazanych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych dotyczące karalności.

Kandydaci mogą składać dokumenty do 13 czerwca 2024 r. do godz.

24.00: pocztą elektroniczną na adres info@nemenkom.lt, osobiście (w zaklejonej kopercie) lub listem poleconym na adres UAB „Nemenčinės komunalininkas” (ul. Piliakalnio 50, m. Niemenczyn, LT-15175 rejon wileński). W przypadku wystania listem poleconym na kopercie należy umieścić adnotację „Na konkursie na stanowisko dyrektora ZSA „Nemenčinės komunalininkas” („Konkursui UAB „Nemėžio komunalininkas“).

Informacji można zasięgnąć pod numerem telefonu +370 5 238 12 75 oraz pocztą elektroniczną info@nemenkom.lt.

Kandydaci, którzy nie spełniają wymagań, nie zostaną zaproszeni na rozmowę kwalifikacyjną.

(Zam. 13384)

Przychodnia w Niemenczynie rejonu wileńskiego ma nowego kierownika

Przychodnia w Niemenczynie ma nowego kierownika – przychodnią będzie kierował wieloletni lekarz medycyny rodzinnej, echoskopista i mający doświadczenie kierownicze Rimgaudas Vincevičius.

Pierwszego dnia pracy R. Vincevičiusa, który zwyciężył w konkursie i postanowił podzielić się swoim doświadczeniem i wiedzą ze społecznością przychodni w Niemenczynie, pozdrowili mer samorządu rejonu wileńskiego Robert Duchniewicz wraz z wicemer Edytą Tamošiūnaitė.

„W konkursie wyłoniono dwóch mocnych kandydatów. Wierzę, że R. Vincevičius potrafi najlepiej wywiązać się z zadań postawionych przede mną jako mera. Dla mnie ważne jest, aby kierownik zapewnił pozytywny mikroklimat w zespole, zachęcał do przychodzenia nowych pracowników medycznych i zatrzymywał tych już pracujących. Oczywiście, nowy kierownik będzie musiał podnieść jakość usług dla pacjentów, zapewnić szerszą i szybszą dostępność usług, a także poszerzać je np. o mobilne ambulatoria, tak aby z opieki zdrowotnej mogły korzystać osoby z bardziej odległych miejscowości” – powiedział mer R. Duchniewicz.

Mianowanemu kierownikowi mer wręczył deklarację oczekiwań, w której określono główne kierunki działalności przychodni, cele i zasady działalności.

Nowy kierownik przychodni zapowiada, że będzie zabiegał o mobilizację wspólnoty placówki do realizacji wspólnych celów, poprawy warunków zarówno dla pacjentów, jak i dla personelu medycznego.

„Nowe doświadczenia i wyzwania zachęcają do rozwoju zawodowego. Jestem gotowy na nowy etap i wierzę, że mogę pomóc pacjentom tej przychodni i szpitala oraz personelowi w poprawie jakości usług i warunków pracy. Wierzę, że wraz z moim przyjściem relacje w zespole będą lepsze i cieplejsze, a pacjenci otrzymają bardziej jakościową opiekę zdrowotną. Wspólnymi wysiłkami sprawimy, że przychodnia w Niemenczynie będzie lepsza dla wszystkich. Życzę, aby każdy z Was czuł się pełnoprawnym członkiem zespołu, bo tylko dzięki pracy zespołowej możemy osiągnąć wyznaczone cele” – powiedział nowy kierownik przychodni Rimgaudas Vincevičius.

Konkurs na stanowisko kierownika przychodni w Niemenczynie odbył się 19 marca 2024 roku. W sumie zgłosiło się 13 kandydatów, spośród których komisja wybrała 2. Nowego kierownika na 5-letnią kadencję mianował mer rejonu wileńskiego.

Rimgaudas Vincevičius ma zgromadzone znaczne doświadczenie i bagaż wiedzy w dziedzinie medycyny. W 1994 r. wstąpił na Wydział Medycyny Litewskiego Uniwersytetu Nauk o Zdrowiu. Po studiach pracował jako lekarz rezydent w szpitalu w Wytkowiskach, a także w klinikach lekarzy medycyny rodzinnej UW w Santaryszkach, jako lekarz medycyny rodzinnej i echoskopista w PP „Przychodnia w Nowej Wilejce” oraz ZSA „InMeDICA”. W tej ostatniej przez kilka lat pełnił funkcję kierownika.

R. Vincevičius ma również 17-letnie doświadczenie zawodowe w branży farmaceutycznej. Pracował na stanowisku kierownika regionalnego, kierownika przedstawicieli medycznych.

Jeszcze raz gratulujemy nowemu dyrektorowi przychodni i życzymy sukcesów w pracy!
(S-3526)

Możliwość uzyskania bezpłatnej podstawowej pomocy prawnej w gminach rejonu wileńskiego

Informujemy, że st. specjalista Wydziału Prawnego Administracji Samorządu Rejonu Wileńskiego w czerwcu będzie świadczył podstawową pomoc prawną w gminach Niemenczyn, m. Niemenczyn, Niemież, Pogiry i Rzesza.

Mieszkańcy będą konsultowani w godzinach od 8.30 do 11.00:

- w gminie Niemenczyn – 7 czerwca,
- w gminie miasta Niemenczyn – 14 czerwca,
- w gminie Niemież – 21 czerwca,
- w gminie Pogiry – 28 czerwca,
- w gminie Rzesza – 5 lipca.

(S-3527)

Drodzy Tatusiowie i Opiekunowie rejonu wileńskiego,

składam serdeczne życzenia z okazji Dnia Ojca! W swoich rodzinach jesteście źródłem siły i mądrości, oporą oraz przykładem.

Wasza rola w wychowywaniu dzieci i ich edukacji jest nieoceniona. Zachęcać dzieci do spełniania marzeń i pokonywania najtrudniejszych wyzwań. Wasza miłość i wsparcie pomagają dzieciom wyrosnąć na pewnych siebie, odpowiedzialnych i kochających ludzi. Uczcie dzieci nowych rzeczy: jazdy na rowerze, gry w piłkę, rozpalania ogniska i in.

Dziękuję za wszystko, co robicie i życzę Wam zdrowia, szczęścia i radości każdego dnia! Niech wasze relacje z dziećmi zawsze będą silne i pełne miłości.

Mer Samorządu Rejonu Wileńskiego
Robert Duchniewicz

(S-3528)

NOC ŚWIĘTOJAŃSKA W RUDOMINIE 2024

23 CZERWCA GODZ. 20:00

SMILE TM

PROWADZĄCY PETER BRUYVO

EMILIE SWEETOS I PATRYCJA LISZCZYŃSKA

ZESPÓŁ DEMI V/T

DJ JOYANI

ŚWIĘTOJAŃSKIE OGNISKO, POKAZ LASEROWY, KONKURSY, ZABAWY, DISKOTEKA ORAZ INNE NIESPODZIANKI!

PARK W RUDOMINIE (UL. WILEŃSKA 2, RUDOMINO)

Z całego serca

* Szanowny księżu **Józefie ASZKIEŁOWICZU!**
W dniu błogosławionego święta – 40 lat kapłaństwa – pragniemy najserdeczniej pozdrowić, życząc wszystkiego, co najlepsze. Niech Bóg kieruje, wspomaga, prowadzi, obdarza zdrowiem, Bożym pokojem, siłą ducha, wytrwałością i mocną wiarą w światło Boże jutro. Dziękujemy Panu Bogu, że dał nam takiego pasterza. Szczęść Boże na dalsze długie lata. Matusiu Ostrobramska, chroń księdza Józefa i wstawiaj się za Nim u swojego Syna. Pamiętamy, kochamy, modlimy się.

Rzesza wiernych

* Z okazji Dnia Urodzin **Józefie SZOSTAK** składamy życzenia:

Żyć tak, aby każdego dnia nie żałować,
problemami nie przejmować się,
bo dziś dzień szczęśliwy i jedyny,
dziś są Twoje urodziny,
więc składamy życzenia
zdrowia, szczęścia, marzeń spełnienia.
Niech kwitną kwiaty, drzewa,
niech wszystko 100 lat śpiewa.

**Mickuńskie Koło Ludowych
Tradycji Podwileńskich,
zespół wokalny „Mickunianka”**

* Z okazji Dnia Urodzin **Janowi FILIPOWICZOWI** przesyłamy wiązanekę biało-czerwonych róż. Janie, gdy patrzysz na niebo, to widzisz milion gwiazd. Niech te gwiazdy świecą jak na straży całą noc i darzą Ci Boską moc i nic złego Ci się nie zdarzy oraz spełnienia wszystkich marzeń.

Rektor Ryszard Kuźmo i słuchacze PUTW

* 3 czerwca **Lech JAWELSKI** świętuje 25 urodziny. Z racji tej pięknej daty, życzymy jubilatowi wszelkiej pomyślności:

w miłości, pracy, drodze, a przede wszystkim niech Matka Boska z Ostrej Bramy w opiece ciebie ma.

**Kochający rodzice, rodzeństwo,
dziadkowie oraz chrzestna mama**

✝ ...czemu łza opiekunka do gardła mi wpada,
bo szczęście się urwało nie wiadomo po co.
O cokolwiek zapytasz trzepnie cię milczenie
Bogu nie stawi się pytań dlaczego.

Ks. Jan Twardowski

Droga Henryko LIPEIKIENE!

Podzielamy nieutulony ból i łączymy się w żałobie po utracie ukochanego Syna Jerzego Algisa. Prosimy dobrego Boga, aby przyjął Go do swojego Królestwa, gdzie nie ma bólu i cierpienia. Pokój Jego duszy.

**Członkowie Katolickiego Stowarzyszenia
Polaków na Litwie
z prezeską Pauliną Mielko**

✝ „Śmierć nie jest kresem naszego istnienia, żyjemy w naszych dzieciach i następnych pokoleniach”.
Albert Einstein

Z ogromnym smutkiem przyjęliśmy wiadomość o śmierci naszej Koleżanki, polonistki śp. **Czesławy BŁAŻEWICZ**. Łączymy się w bólu i składamy wyrazy głębokiego współczucia i żalu oraz słowa otuchy i wsparcia dla Rodziny.

Nauczyciele języka polskiego rejonu wileńskiego

✝ W naszych sercach trwać będziesz na zawsze”
Łączymy się w bólu i smutku oraz składamy wyrazy szczerego współczucia Rodzinie i Bliskim z powodu śmierci **Czesławy BŁAŻEWICZ**.

Gmina Kowalczuki

CENTRUM KULTURY W RUDOMINIE ZAPRASZA NA ŚWIĘTO RODZINY I SPORTU!

1 CZERWCA O GODZ. 12:00

PRZYBYŁYCH NA ŚWIĘTO BĘDĄ CZEKAŁY ZAGRODY ŚWIĄTECZNE ORAZ ZAWODY W RÓŻNYCH
DYSCYPLINACH SPORTOWYCH:

- RODZINNY TOR PRZESZKÓD SPORTOWYCH • RZUTY DO KOSZA Z LINII KARNEJ • SIŁOWANIE NA RĘKĘ • KONKURS PRZECIĄGANIA LINY • KONKURS W WYCISKANIU SZTANGI LEŻĄC
- SKOKI PRZEZ SKAKANKĘ • SZTAFETA RODZINNA • TURNIEJ WARCABÓW • KRAINA BALONÓW
- RODZINNA SKRZYŃKA Z RĘKODZIEŁEM • SALON TATUAŻU BROKATOWEGO • KUCHNIA RODZINNA • LABORATORIUM KOLORÓW TĘCZY • WIELE INNYCH NIESPODZIANEK!

Wygrana Borgiela

Kanadyjczyk Mateusz Borgiel wygrał jedynkę na 5000 m w zawodach Pucharu Świata, które w niedzielę zakończyły się w Poznaniu. Drugi w tej konkurencji był Kirylo Krasinskiy. Polskie osady podczas trzydniowej rywalizacji 22 razy stały na podium.

Złoto strzelców

Reprezentacja Polski mężczyzn zdobyła we włoskim Lonato złoty medal strzeleckich mistrzostw Europy w skeecie. W finale biało-czerwoni wygrali z Czechami 7:3, natomiast w półfinale z Gruzją w identycznym stosunku.

Rekord świata Kenijki

Kenijka Beatrice Chebet czasem 28.54,14 ustanowiła rekord świata w biegu na 10000 m podczas mityngu Diamentowej Ligi w Eugene. Została pierwszą kobietą, która zeszła poniżej 29 minut na 10000 m.

Srebro Liliany

Liliana Lewińska zdobyła w Budapeszcie srebrny medal mistrzostw Europy w gimnastyce artystycznej w ćwiczeniu z maczugami. Pierwsza była Izraelka Daniela Munits, a trzecia Bułgarca Borjana Kalejn.

Bramka na zakończenie

Robert Lewandowski zdobył bramkę dla Barcelony w wygranym 2:1 wyjazdowym meczu z Sevillą, zamykającym sezon 2023/24 hiszpańskiej ekstraklasy. Katalończycy zajęli drugie miejsce, a polski piłkarz był trzecim strzelcem rozgrywek.

Słoweniec zdominował wyścig

Słoweniec Tadej Pogacar zwyciężył w 107. edycji wyścigu kolarskiego Giro d'Italia. Debiutujący w Giro Słoweniec zdominował rywalizację, zdobył różową koszulkę lidera na drugim etapie, a w sumie triumfował na sześciu odcinkach. W klasyfikacji generalnej Pogacar wyprzedził drugiego zawodnika, Kolumbijczyka Daniela Felipe Martinezę (Bora-Hansgrohe) aż o 9.56. To największa różnica od 59 lat.

Panathinaikos zdobył mistrzostwo Euroligi koszykarzy

Real na deskach

Koszykarze Panathinaikosu Aktor Aten pokonali w finale w Berlinie obrońcę trofeum Real Madryt 95:80 (25:36, 24:18, 15:7, 31:19) i zdobyli mistrzostwo Euroligi. To siódmy tytuł klubu z Grecji.

Trener Greków Turek Ergin Ataman po raz trzeci doprowadził zespół do mistrzostwa – poprzednie dwa wygrał z Anadolu Efesem

Stambuł (2021, 2022). Real, najbardziej utytułowana drużyna Euroligi z 11 tytułami, po raz trzeci zagrał w finale, ale po raz pierwszy zmierzył się z Panathinaikosem. Trzecie miejsce zajął ubiegłoroczny finalista Olympiakos Pireus, który pokonał Fenerbahce Stambuł 87:84.

Najlepszym zawodnikiem finału (MVP) został wybrany Kostas Sloukas, który po mistrzostwo Euroligi sięgnął

z trzecim klubem – cieszył się w 2012 i 2013 z Olympiakosem Pireus, a w 2017 roku z Fenerbahce Stambuł. Trafił 4 z 4 rzutów za trzy punkty, obydwa za dwa punkty oraz 8 z 9 wolnych. Miał trzy asysty i dwie zbiórki.

Na trybunach hali w Berlinie akcje najlepszych koszykarzy na Starym Kontynencie podziwiali obecni i byli gwiazdy NBA m.in. Giannis Antetokounmpo mistrz z Milwaukee Bucks z 2021 r., którego brat Kostas występuje w Panathinaikosie oraz Scottie Pippen sześciokrotny mistrz z Chicago Bulls w latach 90. XX wieku.

W meczu o trzecie miejsce Olympiakos, któremu w półfinale nie udało się zrewanżować Realowi za porażkę w Kownie w ubiegłorocznym finale (78:79), pokonał Fenerbahce Stambuł 87:84. Tym samym trener Turków Šarūnas Jasikevičius (brązowy medalista olimpijski w Sydney 2000 i mistrz Starego Kontynentu 2003, któremu pomaga Tomas Masiulis, pięciokrotny mistrz Polski z Treflem Sopot), po raz trzeci nie zdołał przebrnąć półfinalu, a po raz drugi przegrał pojedynek o trzecią lokatę.

Real Madryt, najbardziej utytułowana drużyna Euroligi, tym razem musiał uznać wyższość klubu z Aten

Hokeiści reprezentacji Czech zdobyli tytuł mistrzów świata

Szampan lał się strumieniami...

Czechy zostały mistrzem świata w hokeju na lodzie. W finale turnieju, którego byli gospodarzem, pokonali w Pradze Szwajcarów 2:0 (0:0, 0:0, 2:0). To ich siódmy tytuł jako samodzielnego państwa, a pierwszy od 2010 roku.

Finałowe spotkanie było bardzo zacięte, a mierzący w pierwszy w historii tytuł Helweci wysoko zawiesili poprzeczkę wspieranym przez ponad 17 tysięcy kibiców gospodarzom. Pierwszy gol padł dopiero w 50. minucie, a uzyskał go gwiazdor NHL David Pastrnak. Zawodnik Boston Bruins dołączył do reprezentacji już w trakcie turnieju i zdążył wystąpić w czterech meczach. Punkt w finale był jedynym, jaki zaliczył w MŚ. Szwajcarzy w ostatnich fragmentach rzucili na szalę wszystkie siły, a próbując wyrównać zdecydowali się na wycofanie bramkarza. Wykorzystali to gospodarze, którzy 23 s przed końcówką syreną postali krążek do pustej bramki rywali, a autorem gola był Dawid Kampf, czołowa postać dwóch także sobotniego półfinalu ze Szwecją (7:3), kiedy zaliczył trafienie i asystę. Czechy jako samodzielne państwo po złoto MŚ sięgnęły po raz siódmy, ale pierwszy od 2010 roku. W sumie mają 14 medali, także jeden srebrny i sześć brązowych.

Do praskiej hali O2, gdzie rozgrywano finałowe spotkanie, weszło prawie 17 i pół tysiąca kibiców. Kolejne 15 tys. oglądało mecz na wielkich telebimach na Rynku Starego Miasta w Pradze. Strefa kibica w

Czesi powrócili na hokejowy tron po 14 latach i po raz 7. wywalczyli tytuł mistrzów świata

poblizu hali O2 zatkała się na godzinę przed początkiem pierwszej tercji. Ochrona zamknęła wszystkie wejścia, a do środka mogło wejść tylko tyle osób, ile ze strefy wyszło. Euforia zapanowała w hali, szatni złotej drużyny, strefach kibica, ale też barach i gospodarzom w całym kraju. Czechom radości dodawał fakt, że wygrali na własnym terenie, przed swoją publicznością. Wdzięczną – jak pokazały godziny po zwycięstwie.

Skandowano: „dziękujemy, chłopcy” i swojsko brzmiące „Mto

nie skacze, nie jest Czechem”. Dominująca nad Pragą wieża na wzgórzu Petrzin na polecenie władz miasta została w nocy oświetlona barwami narodowymi. Według relacji czeskich mediów w szatni zwycięskiej drużyny szampan lał się strumieniami. Spryskani zostali przede wszystkim trener reprezentacji Radim Rulík.

Szwajcarzy nie wykorzystali szansy zdobycia pierwszego tytułu w historii. Już czterokrotnie (1935, 2013, 2018 i 2024) byli drudzy, ale nigdy nie triumfowali. Brązowy medal

zdobyli Szwedzi, którzy w decydującym spotkaniu wygrali z broniącymi tytułu Kanadyjczykami 4:2. Takie rozstrzygnięcia sprawiły, że w porównaniu z poprzednią edycją zmienili się wszyscy medalisci (przed rokiem czołową trójkę uzupełnili Niemcy i Łotwa). Hokejową elitę opuszczają zespoły Polski i Wielkiej Brytanii, które były najstarsze w obu grupach pierwszej fazy rywalizacji.

Za rok 16 najlepszych drużyn globu o tytuł walczyć będzie w Szwecji i Danii, a mecze będą rozgrywane w Sztokholmie i Herning.